

Francie 2006

Francie je dnes největší zemí západní Evropy a zároveň i 37 největší zemí světa. Žije zde 59 miliónů obyvatel. Z větší části je zemí venkovskou, jelikož má největší procento obdělávané orné půdy ze všech zemí Evropské unie.

Největšími městy Francie jsou Paříž s 2,1 milióny obyvatel, Lyon s 1,2 miliony obyvatel a Marseille s 1,1 milionem obyvatel.

Snad i díky své rozloze je krajina Francie tak rozmanitá. Je jedinou evropskou zemí, která se nachází v severní i jižní části evropského kontinentu. Proto jsou mezi jednotlivými regiony země významné klimatické rozdíly. Stejně rozmanitá je i francouzská kuchyně.

Země se dělí na jednotlivé regiony. Těch je 26. Regiony se pak dělí na tzv. Départementsy, které je možné přirovnat k našim okresům. Těch je celkem 100 a jsou označeny čísly dle abecedy, což má následně význam např. pro směrovací čísla nebo poznávací značky aut. 22 regionů leží v evropské části Francie (France métropolitaine), z nichž jeden tvoří Korsika se zvláštním statutem (collectivité territoriale), a zbylé čtyři jsou tvořeny vždy jen jedním departmentem a bývají tak označovány jako Zámořské departmenty a regiony (Départements et régions d'outre-mer, zkratka (D.R.O.M.).

Pro české turisty je tato opravdu nádherná země zatím stále popelkou. Při svých cestách jsme totiž moc českých turistů nepotkali a je to opravdu škoda.

Francie se dělí na 26 regionů:

Ceny

Ceny ve Francii jsou samozřejmě trochu vyšší než v Česku. Pokud však budete nakupovat v síti hypermarketů a diskontních prodejen, nezaplatíte za potraviny o mnoho více než v Česku. Stejně tak jako u nás i ve Francii nalezneme diskontní prodejny řetězce Lidl, velmi rozšířená je zde síť hypermarketů Carrefour, časté jsou u nás neznámého hypermarkety řetězce Cora. V menších městech pak jsou velmi rozšířené diskontní prodejny InterMarche.

Balík šesti lahví **balené vody** přijde v těchto hypermarketech a diskontních prodejnách na 1 až 1,5 €, **láhev chutného vína** z některé z vyhlášených vinařských oblastí koupíte za ceny od 2 €. Pokud vám však bude postačovat levné stolní víno, tak to je možné nakoupit v

plastové lahvi již od ceny 1 €. Dalším oblíbeným potravinářským sortimentem jsou francouzské sýry. Zde je možné vybírat z nepřeberného sortimentu, jejichž ceny jsou také poměrně dostupné a například **plísňový sýr typu Hermelín** avšak daleko větší, nakoupíte za ceny od 1,5 €.

Ceny velkých a moc chutných **baget**, které mnohdy dosahují délky až jednoho metru, se pohybují okolo 0,8 € za kus. Velmi oblíbeným a chutným pečivem jsou **croisanty**. Ty čerstvé francouzské se však v žádném případě nedají srovnat s těmi gumovými, které se prodávají u nás. Ve Francii se dají koupit za cenu 0,8 € za

kus.

Poměrně vysoké ceny jsou ve Francii u zmrzlin. Ceny za **zmrzlinu** s jednou příchutí se pohybují mezi 2 € a více, pokud se rozhodnete pro dva kopečky zmrzliny, ceny se pohybují okolo 4 €. Levnější jsou samozřejmě zmrzliny od výrobců Shoeller či Algida, ale ty jsou u nás běžně taky, kvůli nim nemusíme do Francie. Francouzská zmrzlina je samozřejmě daleko chutnější a vyrábí se v daleko více příchutích, než je tomu u nás, ale dle mého subjektivního dojmu přeci jen nedosahuje kvalit italských zmrzlin. Navíc ceny zmrzlin v Itálii jsou daleko nižší než ve Francii, přesto se vyplatí francouzskou zmrzlinu alespoň ochutnat. Ceny **pohlednic** se ve Francii pohybují mezi 0,2 a 0,5 €. **Poštovní známka** do zemí EU včetně Česka přijde na 0,55 €.

Cena **kávy** z automatu se pohybuje okolo 1 €, v restauracích či kavárnách zaplatíte za kávu cenu okolo 2 €. Ceny **ovoce** se samozřejmě liší v jednotlivých měsících, ale například kilogram rajčat je v červnu možné na trhu koupit za 2 €, v kamenném obchodě za 3 či 4 €.

Nakupování

Ve Francii nebývá většinou zvykem, aby velká část obchodů byla otevřena dlouho do noci a o nedělích. Navíc je zde naprostou samozřejmostí placení platebními kartami. Platebními kartami platí naprostá většina zákazníků v obchodech, při placení vstupného, ale dokonce i na čerpacích stanicích. Platba kartou je mnohdy jedinou možností pro zaplacení. Pokud chcete pozdě v noci ubytovat v hotelu typu Formule 1, je platební terminál jedinou možností jak zaplatit ubytování a ubytovat se v tomto hotelu v nočních hodinách, kdy je zavřená recepce.

Podobně je tomu u čerpacích stanic. Mnohé z nich jsou automatické bez obsluhy označené symbolem 24/24 h, kde jsou jednotlivé stojany opatřeny platebním terminálem, který vydá benzín pouze po vložení platební karty a zadání správného PIN. Podobně je velmi rozšířené placení platební kartou v restauracích. Z výše uvedeného výčtu tedy vyplývá, že pokud budete mít při svých cestách po Francii k dispozici platební kartu, v mnohém si své cestování usnadníte.

Stravování

Základní potravinou, kterou jsme ve Francii nejčastěji nakupovali, byly bagety a croisanty. Tyto základní druhy pečiva lze kromě obchodních center pohodlně nakoupit ve velmi rozšířených pekárnách francouzsky nazývaných boulangerie, bagety lze však zakoupit také u benzínových čerpacích stanic či v recepcích autokempů. Nevyplatí se kupovat pečivo do zásoby, protože bagety nevydrží dlouho čerstvé. Proto je ve Francii zvykem chodit pro pečivo dvakrát denně - ráno a večer. Poměrně rozšířená je ve Francii síť restaurací. Velmi rozšířené jsou zde italské restaurace a pizzerie. Pokud tedy netoužíte zrovna ochutnat francouzské speciality, existuje zde možnost je navštívit. Francouzský jídelníček nabízí tak rozmanitou strukturu pokrmů, že lze jen těžko říct,

kteří je typické francouzské jídlo. Velmi rozšířené jsou zde především pokrmy z ryb, častým předkrmem bývají sýry.

Pro ty, kteří neumějí francouzsky je však velmi složité se vyznat v jídelním lístku, názvy pokrmů jsou poměrně zapeklité. Většina restaurací však nabízí možnost zvolit francouzské či regionální menu složené většinou ze tří chodů s předkrmem, hlavním jídlem a zákuskem v ceně od 12 do 20 €.

Ubytování

Při svých cestách po Francii jsme využili rozšířené sítě **autokempů**. Jejich kvalita je na poměrně vysoké úrovni. Ve srovnání s našimi či italskými autokempy, jsou ty francouzské nepoměrně kvalitnější. Čisté a upravené jsou umývárny i záchody i když v jižní části země je jejich kvalita nižší než v ostatních částech země. Přesto je všude ve Francii naprostou samozřejmostí tekoucí teplá voda nejen ve sprchách, ale i v umývárkách. Neexistují zde žádné žetony na teplou vodu či jakákoliv jiná omezení, která jsou běžná v Česku, Itálii či Chorvatsku.

Ceny ubytování v autokempech ve Francii se pohybují mezi 11 a 20 €. Jsou tak nepoměrně nižší než například v Itálii. Nejnižší ceny za

ubytování jsou spíše na severu země, okolo 15 € se cena pohybuje na jihu, nejdražší kempy jsou pak přímo v Paříži. Zde jsme za ubytování zaplatili 21 € za noc. Všechny výše uvedené ceny jsou za auto, stan a dvě osoby a v období před začátkem turistické sezóny na počátku června 2006. V turistické sezóně jsou ceny za ubytování až o třetinu vyšší.

Velmi vhodným a cenově dostupným druhem ubytování je rozsáhlá síť levných hotelů **Formule 1**. Ve Francii jich je několik stovek. Nacházejí se většinou u obchodních středisek na okrajích větších měst a cena za jeden pokoj a noc se zde pohybuje okolo 30 €.

Další velmi zajímavou možností ubytování ve Francii je pak **ubytování v soukromí** typu "Bed and Breakfast". Jedná se vlastně i privát, kdy bydlíte přímo v domku majitelů, máte svůj apartmán s kompletním vlastním sociálním zařízením a také se snídání přímo od majitele. Cena za noc v takovémto ubytování činí asi 20 € za osobu. Takový typ ubytování poznáte podle tabulky umístěné na domku se symbolem domečku na zeleném podkladě. Informace o ubytování tohoto typu získáte také v informačních centrech.

Doklady

Vzhledem k tomu, že Česká republika je podobně jako Francie členskou zemí Evropské unie, postačí Vám k návštěvě Francie platný občanský průkaz. Cestovní pas není vůbec nutný, jak jsme se o tom sami přesvědčili. Občanský průkaz postačuje při ubytování v kempech i při kontrole policejní hlídkou. Pokud cestujete autem, je ještě potřebný mezinárodní řidičský průkaz, který je konec konců u nás dnes již běžně vydáván. Při silniční kontrole pak kontrolující policistky zajímala zejména tzv. zelená karta k povinnému ručení.

Doprava ve Francii

Cestování autem

Cestování po francouzských silnicích je trochu odlišné od způsobu cestování u nás. Například oproti Itálii je cestování po Francii nesrovnatelně jednodušší. Francouzští řidiči jsou totiž rozhodně ohleduplnější než jejich italské kolegové, mnohdy ohleduplnější i než čeští řidiči.

Především se po francouzských silnicích pohybuje více motocyklů a skútrů než je tomu u nás. Pro ně je charakteristické, že nerespektují jízdu v jízdních pruzích. Při jízdě v koloně předjíždějí celé kolony aut zpravidla prostředkem silnice či jízdním pruhem nevíce vlevo. Barvy směrových dopravních značek jsou trochu odlišné od těch našich.

Zatímco v Česku jsou směrové tabule na dálnice na zeleném podkladu,

směrové tabule na ostatní silnice jsou na modrém podkladu, ve Francii tomu je zcela naopak. Trochu odlišná a zpočátku ne zrovna jednoduchá bude pro mnohé také orientace na křižovatkách. Podobně jako například v Itálii, je i ve Francii běžné, že jsou jednotlivé směry označeny až ve výjezdu z křižovatky. Při jízdě městem je především nutné zmínit, že jízdní pruhy zde jsou užší než u nás. Zcela běžné zde jsou šikany, retardéry či jiná zpomalení před přechody pro chodce. Francouzi kladou velký důraz na bezpečnost silničního provozu, proto je docela obvyklé, že zákaz předjíždění v obci je umocněn ještě patníky

umístěnými středem vozovky, které opravdu zabrání jakémukoliv předjíždění. V obcích je velmi častým jevem snížení rychlosti na 30 km/h.

Rychlostní limity

Dopravní předpisy zejména co se týče rychlostních limitů jsou ve Francii vesměs dodržovány. Rychlostní limity jsou ve Francii naprosto stejné, jako je tomu u nás. V obci 50, mimo obec 90, na dálnicích 130 km/h. Dodržování rychlostních limitů je velmi často kontrolováno několika stovkami stacionárních automatických radarů. Ty jsou umístěny zejména v okolí velkých měst. Na velkou většinu z nich jsou řidiči s předstihem upozorňováni.

Dálnice

Naprostá většina francouzských dálnic je placená. Placení je uskutečňováno pomocí mýtného. Tyto placené dálnice jsou před nájezdy na ně značeny nápisem peage. Na většině úseků placení funguje tak, že si na počátku placeného úseku vyzvednete u turniketu lístek, k zaplacení dochází při sjezdu z dálnice nebo na konci placeného úseku v hotovosti či platební kartou. Při vjezdu do místa výběru mýtného je třeba sledovat piktogramy, které svítí nad jednotlivými vjezdy do turniketů. Pokud zde svítí červený křížek, je tento turniket uzavřen, musíme si vybrat jiný. Pokud zde svítí oranžové písmeno t, je tento turniket určen pro tzv. Telepas, tedy pro ty, kteří platí mýtné automaticky elektronickým způsobem. Pokud nad vjezdem do turniketu svítí zelená šipka, je to jízdní pruh určen pro většinu z nás. Zde totiž probíhá hotovostní platba mýtného, pokud zde kromě zelené šipky svítí také symbol platební karty, lze za dálnici platit bezhotovostně platební kartou.

Velmi častými začínají být také automatické turnikety pro placení mýtného, kde není žádná budka s obsluhou, ale do určené šterbiny se zasune lístek a do dalších šterbin se vhadzují mince či vkládají bankovky. Narazili jsme na automatické turnikety, kde se peníze vhadzují do jakýchsi košů.

Směrové tabule na dálnice jsou oproti Česku na modrém podkladu, zatímco ty ostatní na podkladu zeleném. Dálnice jsou označeny písmenem A (Autoroute) a číslem silnice, hlavní silnice jsou značeny písmenem N (Nationale), silnice, které jsou obdobou našich okresních silnic jsou označeny písmenem D (Departament). Směry vedoucí k dálnicím jsou ve Francii často značeny pouze směrovou tabulí s šipkou a číslem dálnice. Až teprve před nájezdem na dálnici jsou uvedeny konkrétní směry této dálnice.

Zajímavostí rovněž je, že nám dobře známé SOS oranžové budky jsou ve Francii umístěny nejen podél dálnic, ale také podél hlavních silnic.

Směrové značení na dálnicích je velmi kvalitní. Ačkoliv je maximální rychlost na dálnicích ve Francii stanovena na 130 km/h, na neplacených úsecích dálnic je rychlost většinou snížena na 110 km/h. Neplacené dálnice jsou v Bretani na severu Francie, neplacené jsou pak dálniční obchvaty měst, neplacená je však také dálnice A20 z Vierzon přes Limoges do Brive ve střední Francii.

Většina dálničních úseků je čtyřproudá (dva jízdní pruhy v každém směru), v okolí měst se počet jízdních pruhů zvyšuje. Šestiproudé dálnice se nacházejí v okolí Paříže, ale také na jihu země jako například snad jedna z nejfrekventovanějších dálnic A9 Barcelona - Nimes - Lyon,

ale také dálnice A8 Nice - Marseille.

Pokud rozumíte francouzsky, tak možná přivítáte možnost poslouchat nonstop dopravní zpravodajství. Všechny dálniční úseky ve Francii jsou totiž pokryty signálem Rádía Trafic FM, které vysílá v celé Francii na kmitočtu 107,7 MHz. Dopravní informace jsou prokládány po celý den hudbou středního proudu, takže je stanice poměrně poslouchatelná.

Benzín

Hustota čerpacích stanic ve Francii je podobná hustotě čerpacích stanic v Česku. Nejrozšířenější sítí čerpacích stanic zde mají společnosti Shell a Total. Ty jsou umístěny zejména u dálnic. Ceny benzínu se ve Francii neliší příliš podle regionů jako je tomu u nás, ale spíše podle toho, kde je čerpací stanice umístěna. Nejdražší benzín je při dálnicích. Zde se v červnu roku 2006 cena bezolovnatého benzínu s 95 oktany pohybovala mezi 1,36 - 1,38 € za litr. Mimo dálnice narazíme na ceny benzínu nižší, nejlevnější benzín se dá sehnat u obchodních center v ceně okolo 1,25 € za litr.

Nutno však upozornit na jednu málo zmiňovanou skutečnost. Většina benzínových stanic s výjimkou těch při dálnicích bývá uzavřena nejen v noci, ale také o nedělích a svátcích. Pro tuto příležitost zde fungují benzínové stanice označené symbolem 24/24 h. Ty mají stojany, které jsou vybaveny platebními terminály,

kteře po vložení platební karty a zadání správného kódu PIN vydají benzín. Pokud tedy nedisponujete platební kartou a hodláte po Francii cestovat i v neděli, neopomeňte si včas zajistit plnou nádrž benzínu. Na dálnicích jsou benzínové pumpy rozmístěny přibližně po padesáti kilometrech, před vjezdem k benzínové čerpací stanici je na ceduli uvedena vzdálenost následující čerpací stanice. Odpočívadla jsou pak na dálnicích rozmístěna po každých deseti kilometrech.

Používané termíny

Francouzština je poněkud odlišný jazyk nejen od češtiny, ale také i od angličtiny, proto není od věci připomenout některé termíny, které naleznete nejen na francouzských silnicích.

To, co u nás označujeme jako výjezd či exit na dálnici nebo výjezd z parkoviště, je označováno nápisem SORTIE.

Zejména na křižovatkách se často setkáváme s označením směru TOUTES DIRECTIONS, což označuje směr výjezdu křižovatky pro všechny směry. Pokud je pro některé směry jeden směr, ty ostatní směry jsou označeny termínem AUTRES DIRECTIONS.

Častým termínem je i termín GRATUIT, který znamená zdarma. Jsou tak označena bezplatná parkoviště či toalety.

Při snaze najít cestu do centra je dobré sledovat směrovky s nápisem CENTRE VILLE.

Městská doprava

V šesti francouzských městech (Paříž, Lille, Marseille, Lyon, Toulouse a Rouen) jezdí metro, které doplňují městské autobusy. Jízdenky koupíte u vchodu do metra nebo v prodejnách tabáku. V Paříži je autobus v provozu celou noc, jedná se o tzv. Noctambus. Když je stanice prázdná, musíte dát řidiči znamení.

V Paříži si můžete vybrat ze tří typů veřejné dopravy:

- Métropolitain (Metro)
- Réseau Express Regional (příměstské vlaky RER)
- Autocar (autobus)

Nejvýhodnějším způsobem dopravy v Paříži je však samozřejmě metro. Pařížské metro má 13 tras, které jsou přehledně označeny čísly a barvami. Samotná Paříž je doslova protkána tunely metra, protože stanice podzemní dráhy jsou téměř na každých dvou stech metrech. Plánek metra je zdarma k vyzvednutí v každé stanici metra, podobně jako možnost zakoupení jízdenek. V zásadě doporučuji dvě možnosti cestování metrem v Paříži:

- **Carnet** - svazek deseti jízdenek, který Vám ušetří peníze, pokud budete používat metro častěji.
- **Paris Visite** - celodenní jízdenka platí pro všechny směry i prostředky pařížské MHD. Cena za osobu a den vyznačený na jízdence činí 8,35 euro.

Jednotlivé východy a přestupy ze stanic metra jsou číslovány a tak se při výstupu či přestupu orientujete dle číslic a nemůžete zabloudit. Vzhled stanic metra je velmi různorodý. Od starých oprýskaných vestibulů, se zatékající vodou až po honosné klimatizované stanice plné obchodů. Například vestibul přestupní stanice metra a RER ve čtvrti La Defense připomíná větší nádraží plné obchodů, bank a restaurací.

Odlišné je v pařížském metru označování jízdenek. Jízdenka se vloží do štěrbin v turniketu, jízdenka na chvíli zmizí a vysune se až asi o metr dále. Teprve poté se otevře závor a na konci turniketu.

Trasy příměstských vlaků RER jsou značeny písmeny.

CESTOPIS

Naše cestování po Francii trvalo 13 dní. Za tu dobu jsme osobním automobilem Škoda Felicia naježdili téměř 6 tisíc kilometrů. Jsou zde započítány i kilometry najeté cestou přes území ČR a Německa. Na dovolenou jsme vyrazili ve dvou dospělých lidech a vše nás přišlo úhrnem na 1 200 €. Zde Vám nabízíme zážitky z cestování po Francii, které by se mohly hodit těm, kteří podobnou anabázi chystají. Ceny zde uvedené jsou platné k období června roku 2006.

V cestopise jsou zajímavá místa označena symbolem hvězdičky podle mého vlastního uvážení a dojmu:

* - zajímavé místo

** - velmi zajímavé, stojí za návštěvu

*** - to nejlepší ve Francii, musíte to vidět

Itinerář:

Den první: Rozvadov - Metz – Nancy

Den druhý: Nancy - Reims – Paris

Den třetí: Paris

Den čtvrtý: Paris - Versailles - Mont Saint Michel - Saint Malo

Den pátý: Saint Malo - Cap Fréhel - Morlaix - Quimper – Carnac

Den šestý: Carnac - Villandry - Chenonceau – Mesland

Den sedmý: Mesland - Caumont - Chambord - Rocamadour – Cahors

Den osmý: Cahors - Carcassonne - Camargue - Pont du Gard – Avignon

Den devátý: Avignon - Fontaine du Vaucluse - Gordes - Village des Bories - Lac de Ste Croix

Den desátý: Lac de Ste Croix - Gorges du Verdon - St. Tropez

Den jedenáctý: St. Tropez - Orange – Chanas

Den dvanáctý: Chanas - Colmar – Strasbourg

Den třináctý: Strasbourg - Rozvadov

Den první: Rozvadov - Metz - Nancy

Do Francie jsme se vypravili přes Německo a tedy přes hraniční přechod v Rozvadově. Dále jsme pokračovali přes Norimberk, Mannheim a Saarbrücken na hranice Francie. Německem jsme tak pohodlně včetně nezbytných odpočinkových přestávek projeli za šest hodin.

Metz *

Katedrála St. Etiénne

Prvním francouzským navštíveným městem bylo město Metz. Parkování jsme našli v podzemním parkovišti v centru města, které je součástí rozsáhlého nákupního centra. Parkovali jsme zde necelé dvě hodiny a za tu dobu jsme zaplatili 2,8 €.

Řada ulic v centru města je pěší zónou. Nejprve jsme dorazili k honosné **katedrále St. Etiénne**. Ta byla vybudována mezi 13. a 16. stoletím. Vyznačuje se 42 metry vysokou chrámovou lodí a je tak třetí nejvyšší ve Francii. Osvětlena je úžasnými okny s původními středověkými skly. Katedrálu jsme si pozorně prohlédli i zevnitř, vstup je zdarma.

Vzhledem k tomu, že se město nachází na soutoku řek Seille a Moselle, nachází se zde celá řada mostů a proto je město při troše představivosti možné přirovnat k Benátkám.

Naše cesta nás dovedla k nejstaršímu francouzskému stálému divadlu na náměstí Komediántů, které zkrášluje překrásná fontána.

TIP: Spíše než hledání volného místa na zaparkování v centru města, kde je parkování beztak placené, doporučujeme zaparkovat v podzemním parkovišti, které je přímo v centru města jako součást velkého centra s mnoha obchody, v sousedství s pěší zónou. Hodina parkování zde přišla zhruba na 1 euro. Dopravní značení nás pohodlně navedlo k tomuto parkovišti.

Po necelých dvou hodinách v městě Metz naše cesta pokračovala směrem na Nancy, kde se na okraji města nachází autokemp Camping le Brabois. Směrové tabule jsou dostatečné a ubytování nás zde přišlo na 12,9 €. Kontaktní telefon na autokemp je 03 83 27 18 28.

Náměstí Komediántů

Katedrála St. Etiénne

ulice města

Den druhý: Nancy - Reims - Paris

Vzhledem k dešti, který se nad ránem spustil, jsme se rozhodli vstát poměrně brzy a již krátce po osmé hodině opouštíme autokemp.

Nancy **

Jedna z fontán na náměstí Place Stanislas

Směrové tabule nás směřují do centra města i když cesta trvá asi dvacet minut.

Nakonec parkujeme v jedné z postranních ulic nedaleko centra. Zde začíná placené parkování až v 9 hodin. Vhazujeme do parkovacího automatu 1 € a vyrážíme do poměrně poklidného nedělního rána. Jak to vypadá, město zatím poklidně spí. Ani to nevypadá, že jsme v hlavním městě Lotrinska.

Město vzniklo již ve 12. století kolem tvrze vévodů lotrinských. Změnou vzhledu však prošlo v 18.

století, kdy bylo za vlády Stanislase Leszczyńskiego, polského krále, dokonale přebudováno. Chloubou města je především **náměstí Place Stanislas**, které bylo zařazeno organizací UNESCO na seznam památek světového kulturního dědictví.

Náměstí nás hned od počátku uchvátilo zejména svou bílou dlažbou a obrovskou plochou. Uprostřed náměstí dominuje socha Stanislase obklopená několika paláci z 18. století, v rozích náměstí se pak nacházejí nádherné zdobené fontány s pozlaceným zábradlím a bránami z tepaného železa. Na náměstí se nachází celá řada restaurací a kaváren a tak je velká plocha náměstí je pokryta stolky a židličkami.

Náměstí Place Stanislas

Vítězný oblouk na náměstí Place Stanislas

Vkusnou branou, která napodobuje pařížský Vítězný oblouk vstupujeme směrem k vévodskému paláci.

Za návštěvu ve městě pak kromě náměstí stojí zcela určitě obrovský park, který jak jsme se přesvědčili, slouží k relaxaci obyvatel města. Potkávali jsme zde totiž spoustu lidí, kteří zde běhali pro zdraví, nachází se zde upravené dětské hřiště, amfiteátr pro kulturní přestavení, vodní fontána, altánek, ale i hodiny postavené z květin.

Náměstí Place Stanislas

Zatímco se počasí vylepšuje, opouštíme město Nancy a míříme do kraje šumivého moku - Champagne. Cesta z Nancy vede po neplacené dálnici, kde je téměř výhradně maximální rychlost jízdy stanovena na 90 či 110 km/h. Cestou zastavujeme u benzínové pumpy a mimo jiné si zde dáваме kafe. Presso s mlékem zde přišlo na 2 eura. Mezi tím silnice dálničního typu přechází v běžnou hlavní silnici. Až teprve posledních dvacet kilometrů před Remeši najíždíme na placenou dálnici a ta nás dovedla až do centra města. Ještě před tím jsme za dálnici zaplatili 2,2 eura.

Reims ***

Katedrála Notre-Dame

Parkujeme v centru Remeše nedaleko **katedrály Notre-Dame**. Je nedělní odpoledne, tak je zde parkování bezplatné. Hned naproti katedrále se nachází vinotéka nabízející především výrobek typický pro tento kraj - pravé šampaňské. Při pohledu na cenu za jednu sklenku tohoto moku jsme raději pokračovali dále ke katedrále. Ta je přístupná zcela zdarma. Celou si ji prohlédneme a její návštěva stojí opravdu za to.

Katedrála se začala stavět v roce 1211. Byla však poničena požárem, poté však byla navržena přímo pro korunovace, proto došlo k jejímu rozšíření. Rozhodně se tak nešetřilo na konstrukci ani na výzdobě. Katedrála, zejména její skleněné výplně utrpěly v průběhu druhé světové války. Proto jsou mnohé výplně nově vytvořené ve druhé polovině dvacátého století.

Zajímavostí katedrály je také skutečnost, že ačkoliv byla několikrát dostavována a přestavována, celá je postavena v gotickém slohu.

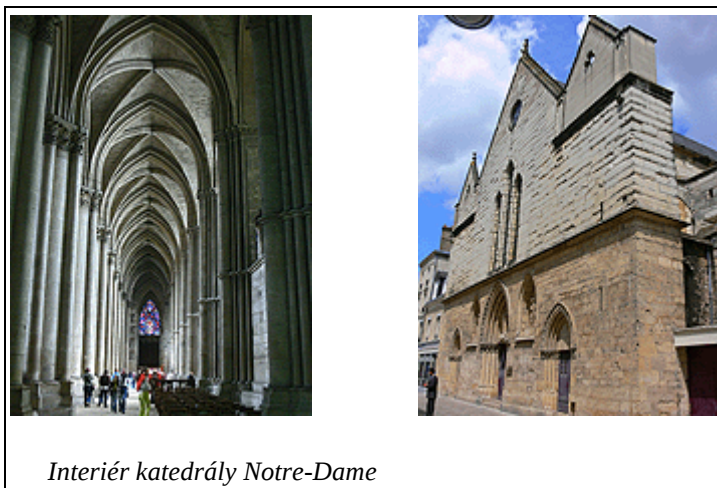
TIP: Přímo naproti chrámu se přes náměstí nachází obchůdek, kde si můžete nakoupit typický produkt oblasti šumivý sekt přímo ze Champagne. Obchůdek současně funguje i jako malá vinárnička, kde můžete přímo venku posedět při sklenice šumivého moku pod širým nebem a v klidu sledovat krásy kostela.

Pokud máte zájem shlédnout korunovační klenoty, navštivte biskupský **palác Calais du Tau** hned v sousedství katedrály. Z druhé strany katedrály se pak nachází městské informační centrum, kde je bezplatně k dispozici plán města.

náměstí Pl. Drouet d'Erlon

S plánem v ruce jsme pak vyrazili k nedalekému divadlu a po pěší zóně pak dále na **náměstí Pl. Drouet d'Erlon**, kde se nachází opravdu zajímavá fontána. To je pravděpodobně poslední místo, které chceme v centru kraje Champagne vidět a odjíždíme směrem k hlavnímu městu Francie k Paříži.

Interiér katedrály Notre-Dame

V Remeši najíždíme na dálnici A4, za jejíž průjezd zaplatíme postupně ve třech platbách 9 euro. Za zmínku stojí, že ačkoliv je ve Francii zvykem platit mýtné při výjezdu z dálnice, úsek mezi Remeši a Paříží je jiný. Zde vždy platíme přímo bez předchozího vyzvednutí lístku. Dálnici opouštíme výjezdem číslo 5 směrem na čtvrť Champigny a dle plánu jsme zamířili k autokempu Paris-Est. V Paříži se dle dostupných informací nacházejí pouze dva autokempy. Ten druhý je nedaleko centra města v Boulognském lesíku. Do kempu Paris Est jsme přijeli, abychom zde strávili dvě noci pod stanem. Při pohledu na ceník jsme se nakonec rozhodli pronajmout si na dvě noci bungalov pro dvě osoby. Noc pro dvě osoby s autem a stanem zde totiž přijde na 20,5 € a noc ve dvoulůžkovém bungalovu zde přijde pouze o padesát centů dražší na 21 €. Vzhledem ke studenému počasí jsme se rozhodli zaplatit 42 € za dvě noci v bungalovu. Ten sice nebyl příliš exkluzivně vybaven, ale bylo zde elektrické vytápění, což nám přišlo opravdu vhod.

Den třetí: Paris

Paříž ***

Eiffelova věž

Paříž je dnes jedním z nejobdivovanějších měst světa, kam ročně prý dle statistik zavítá až 20 miliónů návštěvníků. Ve vnitřním městě spolu s předměstími žije 12 miliónů lidí, což je 20 procent obyvatel celé Francie. Paříž se může chlubit nej hustší evropskou koncentrací obyvatel, dokonce i Londýn, Tokio i New York v tomto ohledu za Paříží zaostávají. V centrech těchto velkoměst totiž většinou sídlí banky a velké společnosti. Kdežto v Paříži bydlí lidé i přímo v centru města.

Paříž je nádherná, ale sehnat bydlení v tomto městě je prý téměř nemožné. I přes to, že pařížské byty jsou dost miniaturní, celé generace si své byty drží a to i přes to, že bydlení v Paříži není nikterak levné. Na druhou stranu se tato metropole může pyšnit, že Paříž je jednou z nejlépe fungujících metropolí světa. Například pošta se tu roznáší třikrát denně, metro ve špičce jezdí každých 45 vteřin, odpadky se odváží denně a 1300 km pařížských ulic zametá každý den četa metařů většinou černé pleti.

Přímo od autokempu odjíždí každou půl hodinu autobus číslo 101 ke stanici pařížské **příměstské dráhy RER**. Ráno jsme tedy vstali o půl sedmé ráno a vydali se do recepcce kempu. Zde jsme nakoupili celodenní jízdenku na pařížskou městskou dopravu.

Jinak je systém pařížské hromadné dopravy velmi kvalitní a stabilní. Pařížské metro má celkem třináct tras a spojuje v podstatě celé město. Stanice metra se v centru nacházejí přibližně na každých dvou stech metrech. Trasy metra jsou označeny čísly, přehledné plánky tras jsou na každé stanici, v papírové podobě si je můžete zdarma vyzvednout v kancelářích na každé stanici. Ke stažení nabízíme [plánek pařížského metra a příměstských vlaků RER](#).

TIP: Vzhledem k tomu, že se stanice metra nachází v Paříži přibližně na každých dvou stech metrech, vyplatí se po městě pohybovat především za pomoci podzemní dráhy. V zásadě doporučuji dvě možnosti cestování metrem v Paříži:

- **Carnet** - svazek deseti jízdenek, který Vám ušetří peníze, pokud budete používat metro častěji.

- **Paris Visite** - celodenní jízdenka platí pro všechny směry i prostředky pařížské MHD. Cena za osobu a den vyznačený na jízdence činí 8,35 euro.

Hala přestupní stanice La Defense

Jednotlivé východy a přestupy ze stanic metra jsou číslovány a tak se při výstupu či přestupu orientujete dle číslic a nemůžete zabloudit. Vzhled stanic metra je velmi různorodý. Od starých oprýskaných vestibulů, se zatékající vodou až po honosné klimatizované stanice plné obchodů. Například vestibul přestupní stanice metra a RER ve čtvrti La Defense připomíná větší nádraží plné obchodů, bank a restaurací.

Odlišné je v pařížském metru označování jízdenek. Jízdenka se vloží do šterbiny v turniketu, jízdenka na chvíli zmizí a vysune se až asi o metr dále. Teprve poté se otevře závora na konci turniketu.

Mrakodrapy ve čtvrti La Defense

Trasy příměstských vlaků RER jsou značeny písmeny. My jsme nejprve jeli linkou A až na konečnou La Défense.

La Défense je zcela moderní čtvrť Paříže s mrakodrapy. Celá tato čtvrť byla pojmenována dle sochy stojící na centrálním náměstí symbolizující obranu (défense) Paříže v roce 1870. Kopec Défense byl původně pouze kopcem s tímto jediným památníkem. V roce 1954 se však městská rada dohodla, že Paříž potřebuje obchodně- administrativní centrum a vzhledem k tomu, že Paříž byla téměř celá památkově chráněna, volba padla právě na vrchol Défense. Zde tedy v následujících desetiletích vyrostla celá řada moderních prosklených budov a řada mrakodrapů.

Celá čtvrť patří chodcům, auta jsou zde svedena pod zem. Již zmíněný památník z roku 1883 je tak jedinou historickou stavbou uprostřed moderní architektury.

Největší prostor zaujímá mohutná pěší zóna, kterou krácejí každodenně tisíce úředníků do práce, kteří ve své většině do práce jezdí metrem. Je to totiž nejrychlejší.

Ústřední stavbou čtvrti je kolosální **Grande Arche**. Tento monument byl dokončen v roce 1989 k 200. výročí Revoluce. Tato obrovská dutá krychle obložená sklem a mramorem je v jedné přímce s Vítězným obloukem, ale i s Óbelisque na Place de la Concorde či Pyramidou v Louvru.

Další dominantou této čtvrti je kulovitý **Dôme IMAX** s jedním z největších promítacích pláten na světě.

Arc de Triumph

Odtud asi po hodině naše cesta pokračovala metrem k **Arc de Triumph**, tedy Vítěznému oblouku. Podchodem pod snad nejrušnější pařížskou křižovatkou se dostáváme k tomuto významnému francouzskému pietnímu místu. Zajímavostí je, že přímo z tohoto náměstí se paprskovitě rozbíhá dvanáct ulic. Oblouk je 50 metrů vysoký a na své fasádě má čtyři hlavní plastiky. Ty zobrazují vítězné bitvy z dob Revoluce roku 1789. Po zaplacení vstupného je možné shlédnout v muzeu krátké filmy o historii oblouku nebo se podívat do patra s panoramatickou vyhlídkou na Paříž.

Pod Vítězný oblouk byl v roce 1920 pohřben neznámý voják. Každý den v 18:30 se v těchto místech koná pietní akt.

Dále jsme pokračovali po populární **Champs-Élysées**. Tato jedna z nejslavnějších tříd světa směřuje k Louvru a v něčem mi připomínala spíše pražské Václavské náměstí.

Asi po dvaceti minutách chůze jsme odbočili kolem paláců muzea přes **most Alexandra III.**, o kterém se říká, že je nejkrásnějším mostem v Paříži. Zdobí jej sochy nymf, cherubínů a okřídlených koní. Jen tak pro informaci - v Paříži se nachází 35 mostů. Hled za mostem se již otevírá přes rozsáhlý trávník na palác **Invalidovna**, který je dnes luxusním hotelem. Kolem hotelu se dostáváme na Marsova pole a otevírá se nám tak úžasný pohled na dominantu celé Paříže - **Eiffelovu věž**.

Most Pont Alexander III.

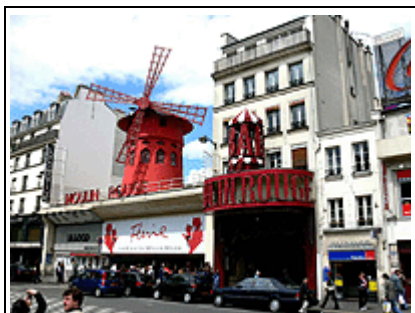
Eiffelova věž

Tato více jak tři sta metrů vysoká věž se tyčí na prostranství bývalého vojenského cvičiště a byla postavena v roce 1889 u příležitosti stého výročí Velké francouzské revoluce. Věž byla postavena třemi sty dělníky za necelé dva roky. Na stavbu bylo použito více jak 2,5 miliónů nýtů. Po nějakou dobu po svém dokončení byla věž nejvyšší stavbou na světě. Během jednoho roku provozu se vrátily veškeré náklady spojené s její výstavbou.

Do prvního patra je možné se dostat po 360 schodech či některým ze tří výtahů umístěných ve třech ze čtyř pilířů věže. Musíte však počítat s tím, že si na vstupenky a následnou cestu nahoru vystojíte i několika hodinovou frontu. My jsme zde čekali asi hodinu. Výtahem se z přízemí dostanete přímo do druhého patra. Pokud máte zájem vidět Paříž opravdu z ptáčích perspektivy, je možné přestoupit ve druhém patře na výtah do třetího patra. Nad sebou pak uvidíte pouze televizní antény. Pohled na město z výšky 300 metrů je opravdu impozantní. Vstupenka do třetího patra stojí 11 €. Nejvyšší patra Eiffelovy věže tvoří vlastně patra dvě. To níže položené je zasklené a jsou zde uvedeny všechna hlavní města a jejich směry včetně Prahy. O patro výše je již otevřený ochoz. Pokud sjedete výtahem níže do druhého patra, máte možnost navštívit dále několik obchodů se suvenýry či restauraci.

Eiffelova věž

Sídlo neřesti - Moulin Rouge

V prvním patře Eiffelovy věže se pak dále nachází také expozice historie Eiffelovy věže či kinosál, kde je promítán film o vzniku této dominanty. Je zde i několik restaurací a pošta. Z výše uvedeného vyplývá, že návštěva Eiffelovky včetně front na vstupné a výtah zabere minimálně tři hodiny.

Návštěva Eiffelovy věže rozhodně stojí za to. Výhled ze třetího patra věže je nádherný, Eiffelova věž nabízí však také řadu obchodů se suvenýry, občerstvení, restauraci či kinosál. Spolu s čekáním ve frontě si tudíž na návštěvu Eiffelovy věže vyhraďte alespoň tři hodiny.

Když jsme se vrátili opět nohama na pevnou zem, zamířili jsme k nejbližší stanici metra a vyrazili směrem k **Moulin Rouge**. Vystupujeme na stanici metra Blance a hned u východu z metra nás zaujme mlýn Moulin Rouge. Pokračujeme dále po ulici de Vpichy pokračujeme směrem k náměstí Pigalle. Cestou procházíme okolo celé řady erotických salónů a sexshopů. Náměstí Pigale bylo však pro nás zklamáním, protože zde kromě nijak nevýrazné fontány nic zajímavého není.

katedrála Sacré-Cœur

katedrála Sacré-Cœur

Popojíždíme jednu stanicí metrem do stanice Abbesses, odkud vystupujeme do kopce na populární **Montmartre**, což je vlastně jediný kopec v Paříži. Nejen že je odtud nádherný výhled na město, ale nachází se zde také **katedrála Sacré-Cœur**. Ještě zbývá dodat, že je možné v případě potřeby se na vrchol Montmartre dostat také malou lanovkou, která je zmenšenou podobou petřínské lanovky. Tato lanová dráha je součástí pařížské městské dopravy, takže v případě, že máte celodenní jízdenku, můžete využít svezení se lanovkou.

Bílá **bazilika Sacré-Cœur** rozhodně stojí za návštěvu. Vstup do kostela je bezplatný. V jejím okolí se nachází řada malířů a dalších umělců, kteří Vám mnohdy neodbytně nabízejí možnost zvěčnit Vás na papír či plátno. V okolí se dále nachází také celá řada restaurací a kaváren.

Montmartre býval v minulosti pouze vískou uprostřed vinic a větrných mlýnů i když hlavní ulice již měla městský charakter. Nádherný výhled z vrcholu Montmartru na Paříž však lákal mnohé Pařížany k nedělním výletům a především umělce, kteří zde hledali inspiraci ke svým dílům. Součástí Montmartru byly již tehdy známé kabarety Moulin Rouge plné nevázané zábavy a revuálních tanečnic...

Z Montmartru jdeme zpět na stanici metra a odjíždíme do stanice **Concorde**. Tomu uprostřed vévodí přes 3000 let starý egyptský obelisk. Odtud je také pěkný výhled přes Champs-Élysées až na Vítězný oblouk.

Z náměstí Concorde pokračujeme do zahrady předcházející **Louvru**. Procházíme okolo fontán, upravených cest až k samotné světoznámé galerii. Procházíme zmenšenou podobou Vítězného oblouku až před prosklenou Pyramidu, novodobou dominantu Louvru. Pyramida slouží jako vstupní hala do všech expozic, ke kterým se dostanete podzemními chodbami. Louvre je největším palácovým komplexem Evropy, který vznikl po celá staletí. Jeho nejstarší částí je Cour carrée neboli Čtvercový dvůr, který dal na počátku 13. století vystavět k ochraně královského pokladu Filip II. August. V následujících staletích se palác rozrůstal, stálou královskou rezidencí se však nikdy nestal. Mezi lety 1680 a 1750 byl Louvre dokonce opuštěn a chátral, uvažovalo se dokonce o demoliaci některých jeho částí. Zabydlela se tu místní chudina. Teprve na konci 18. století se podařilo provést jeho rekonstrukci s otevřít zdejší muzeum.

Egyptský obelisk

Od Louvru přicházíme k břehu řeky Seiny a přes **most Pont Neuf**, který je i přes svůj název nejstarším mostem v Paříži se dostáváme až na ostrov **Ile de la Cité** a **míříme ke katedrále Notre-Dame** - chrámu Matky Boží. Tato katedrála byla vystavěna ve dvanáctém a třináctém století. Revoluce v 18. století pak však započala její chátrání. V devatenáctém století však započala její rekonstrukce, další významná rekonstrukce, která změnila kromě katedrály samotné i přilehlé náměstí, které se stalo pěší zónou, započala roku 1989 a dnes je katedrála opravdu chloubou Paříže.

*Arc de Triomphe de Carrousel
v Louvre*

Od katedrály jsme se pak ještě vydali směrem k modernímu kulturnímu **centru Pompidue**. Toto moderní kulturní a výstavní centrum spíše vypadá jako tovární hala a to jej právě dělá atraktivním.

Metrem pak ještě odjždíme na **náměstí Bastille**, kde si prohlédneme obelisk a míříme na svým způsobem zajímavé náměstí Pl. des Vosges. Toto náměstí je upravené do podoby parku, ale především zaujme zcela jednoduchou zástavbou okolo celého náměstí.

Toto je naše poslední místo, které jsme v Paříži navštívili. Sedáme na metro, přestupujeme na příměstský vlak RER a následně i na autobus do kempu, kam dorážíme po 21 hodině.

*Eifelovu věž není ani nutné
představovat...*

Pyramida přel Louvrem

Katedrála Notre-Dame

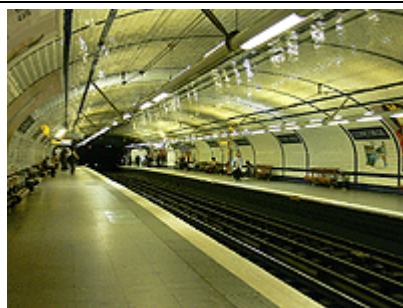
*Martova pole při pohledu z
Eiffelovy věže*

*Výhledy ze třetího patra Eiffelovy
věže*

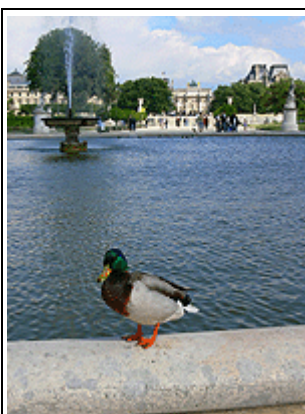
katedrála Sacré-Cœur

Typická stanice metra

náměstí Concorde

zahrada u Louvru

světoznámý Louvre

Arc de Triumphe de Carrousel v Louvre

Invalidovna

Interiér katedrály Notre-Dame

Obelisk na náměstí Bastille

Den čtvrtý: Paris - Versailles - Mont Saint Michel - Saint Malo

Za chladného, ale slunečného počasí ráno vyrážíme okolo deváté hodiny z kempu a napojujeme se na silniční průtah Paříží, abychom zamířili směrem na Versailles. Průjezd, kterého jsme se obávali, byl nakonec bezproblémový. Značení na Versailles bylo kvalitní, takže jsme jeli spolu s celou kolonou aut, která se Paříží pohybovala rychlostí okolo čtyřicet až šedesát kilometrů za hodinu.

Versailles ***

Park ve Versailles

Po necelé hodině jízdy jsme dojeli do Versailles.

Zaparkovali jsme v ulici přímo u zámku. Do parkovacího automatu jsme nasázeli 2,2 euro přesně na dvě hodiny parkování a vyrazili směrem k zámku.

Zámecké nádvoří se v době naší návštěvy rekonstruovalo, proto jsme se raději hned vydali do zahrad. **Zahrady ve Versailles** jsou opravdu unikátní a rozhodně stojí za návštěvu. Vstup do parku je bezplatný a pohybovat po něm je možné buďto pěšky nebo zde existuje možnost pronajmout si elektromobil či vlastně jakési vozítko, které se

pravděpodobně používá více na golfových hřištích. Cena za pronájem takového vozítka činí 28 € za hodinu.

Zámecký areál vzdálený 17 kilometrů od Paříže se rozhodnul postavit v roce 1661 Ludvík XIV. Král se svým dvorem, který čítal pět později až dvacet tisíc lidí, se sem nastěhoval v roce 1682. Versailles se stalo politickým srdcem Francie do roku 1789, kdy revoluční dav vtrhnul do paláce a Ludvíka XVI. Odvezl do zajetí v Paříži.

Zámek byl vybudován kolem původního loveckého zámku Ludvíka XIII.

Okolní zahrady jsou vybudovány na ploše 815 hektarů, kde byla vybudována zahrada se sochami, fontánami, okrasnou a zeleninovou zahradou. Ústředním prvkem je vodní nádrž neboli také Velký kanál s Apollónovou fontánou, která znázorňuje koňské spřežení vnořující se z vody a mířící směrem k zámku. Velký kanál je možné využít i pro relaxaci v podobě projížďky loďkou. Za pozornost rozhodně stojí také množství živých plotů, soch či menších fontán.

Jedna z mnohých fontán v parku

Ačkoliv jsme si nestihli celou zahradu dostatečně prohlédnout, vypršel již po dvou hodinách čas, na který jsme měli zaplacené parkování. Proto jsme byli v poledne nuceni se vrátit zpět k autu.

TIP: Návštěvu Versailles si naplánujte spíše na letní měsíce. Pokud se sem totiž vypravíte před začátkem června, jako jsme tak učinili my, nebudete si moct vychutnat krásu všech fontán v provozu.

Latonina fontána

Apollónova fontána

Naše cesta pokračovala směrem na Bretaň, kterou jsme si vybrali za další místo své zastávky.

Vzhledem k tomu, že naší další zastávkou mě být Mont Saint Michel, zvolili jsme severní cestu, tedy po dálnici A13 přes Caen. Její první část blíže Paříži byla šestiproudá. Provoz na dálnici byl minimální. Poslední část cesty vedla již po neplacené dálnici.

Mont Saint Michel ***

Klášter Mont Saint Michel

Okolo 16:30 jsme dorazili na parkoviště přímo před **klášteřem Mont Saint Michel**. Toto místo spojuje s pevninou pouze silnice, která jako jediná zůstává při přílivu nad mořskou hladinou. Nebo respektive alespoň většinou. Jak jsme se dočetli v průvodci, přibližně třikrát ročně se pod vodou ocitne i tato silnice. Nicméně parkoviště, které je umístěno i něco níže než tato silnice, je při přílivu zaplaveno. Za parkování jsme zaplatili jednotnou taxu 4 € a vydali jsme se na prohlídku jednoho z nejkrásnějších míst Francie.

Toto malebné místo jsme navštívili v době odlivu. V této oblasti je charakteristické, že v době odlivu

voda ustupuje až několik desítek kilometrů od pevniny. Proto byl Mont Saint Michel v době naší návštěvy jakýmsi ostrovem uprostřed nekonečného množství písku a bláta. Moře bylo zcela v nedohlednu. Mnozí této skutečnosti využívají a procházejí se po dně moře.

Nejprve jsme si prohlédli samotné městečko, poté jsme vydali přímo do kláštera. Vstupné činí 8,5 € za osobu, ale prohlídka není rozhodně nezajímavá. Otevřely se nám nejen mnohá místa kláštera, ale i zajímavé výhledy do okolí a moře, které zde v tuto chvíli jaksi nebylo. Prohlídka kláštera je naprosto individuální bez jakéhokoliv průvodce.

V době naší návštěvy byl odliv, moře bylo v nedohlednu

První stavba se na skále Saint Michel objevila již v osmém století. V desátém století na tomto ostrově založil Richard I., vévoda normanský, benediktinské opatství, které bylo postupně obklopeno klášterními budovami, které byly po staletí rozšiřovány, přestavovány či bourány.

Klášter prosperoval a již ve dvanáctém století se stal nejvíce prosperujícím kláštelem ve Francii.

Ačkoliv je dnes místo obklopené davy turistů, stále zde plyne klášterní život.

TIP: Pokud se rozhodnete pro prohlídku kláštera, nenavštívíte pouze řadu nádherných prostor, ale také několik míst či vyhldek, ze kterých je nádherný rozhled do okolí. Pokud se rozhodnete ušetřit na vstupném, budete ochuzeni o nádherné výhledy do okolí.

Klášter Mont Saint Michel

Před devatenáctou hodinou se vracíme zpět k autu. Mezi tím se již všude objevily nápisy, že příliv přijde po 21 hodině, tudíž by se auta, která zůstanou na parkovišti mohly ocitnout v nebezpečí.

klášter Mont Saint Michel

klášter Mont Saint Michel

klášter Mont Saint Michel

Opouštíme tedy Mont Saint Michel a snažíme se najít možnost ubytování. Naše cesta směřuje k městu Saint Maló, které by mělo být zítra naší další zastávkou. Ještě na okraji města Saint-Malo jsme našli směrovku na autokemp. Jednalo se o Camping dela Fontaine. Ubytování nás zde přišlo na 17,9 €. Autokemp naleznete na internetových stránkách www.campinglafontaine.com.

Den pátý: Saint Malo - Cap Fréhel - Morlaix - Quimper – Carnac

TIP:

Vzhledem k tomu, že se Bretanň nachází v zeměpisné šířce podobné Velké Británii, kde je čas o hodinu posunut, je zde zcela zřetelně patrný časový posun oproti našemu území. Proto zde na přelomu května a června docházelo k západu slunce až po 22 hodině a ještě ve 22:30 bylo teprve šero. Této skutečnosti s hodinovým posunem západu slunce můžete využít při plánování výletů v této oblasti.

Ráno jsme si sbalili a kemp opustili po deváté hodině. Jeli jsme směrem do centra Saint-Malo.

Saint-Malo **

Pobřeží u města Saint Malo

Zaparkovali jsme v přístavu, kde je velké placené parkoviště. Město se nachází na skalnatém výběžku a je v podstatě nedobytnou pevností. Celé staré město obehnané hradbami je tak úchvatné a autentické, že se ani nechce věřit, že po bombardování během druhé světové války muselo být celé město kámen po kameni znovu vybudováno.

Chvilí jsme se toulali městem, poté jsme si město i výhled na moře prohlédli z hradeb, abychom navštívili i jednu poklidnou typickou francouzskou kavárničku. Asi po dvou hodinách jsme se vrátili zpět k autu. Za parkování jsme zaplatili přibližně 1 € za každou hodinu a vydali se podél pobřeží dále na západ.

Město bylo vojenskou pevností

Procházka po hradbách podél pobřeží

Cap Fréhel **

*Z mysu se otevírá
nádherný pohled na moře*

Naší další zastávkou byl jeden z nejkrásnějších severních výběžků v Bretani. Je to mys **Cap Fréhel**. Zde je možné sledovat blankytně modré moře omýlající skaliska. Obdivovat je možné také maják, který má prý dosah světla až 110 kilometrů a pochutnat si na některé místní specialitě v místní restauraci.

Mys se nachází na nejsevernějším výběžku malého poloostrova v severní Bretani na pobřeží **Cota d'Emeraude** (**Smaragdové pobřeží**).

Maják na mysu Cap Fréhel

TIP: Pokud přijíždíte na mys osobním autem, můžete zaparkovat až na samotném mysu poblíž majáku. Pokud však jste majiteli obytného vozu, budete nuceni z bezpečnostních důvodů své auto ponechat zaparkované asi 100 metrů před samotným mysem.

Pokračujeme dále na západ po dálnicích, které jsou v oblasti Bretaně neplacené a míříme do města Morlaix.

Morlaix *

*Největší zajímavostí je
železniční viadukt*

Toto město se vyznačuje zejména obrovským **železničním viaduktem** z roku 1863 tyčícím se nad samotným centrem města. Nedaleko hlavního náměstí se nám podařilo přímo u malého přístavu zaparkovat zcela zdarma. Viadukt jsme měli přímo na dohled, tak jsme se k němu hned vypravili.

Prohlídka města netrvala dlouho a tak jsme se za necelou hodinu vydali opět dále.

Tentokrát jsme zamířili bretaňským výběžkem přímo na jih středem samotné Bretaně mimo dálniční síť. Poznali jsme tak typické bretaňské kamenné domky, ale i podmanivou přírodu. Za slunečného počasí jsme za necelou hodinku dorazili do města Quimper.

Quimper *

*Ulice starého města Quimperu
s katedrálou Saint-Corentin*

Opět se nám podařilo zaparkovat zdarma nedaleko centra města, značky na parkoviště označené jako GRATUIT nás na něj přímo navedly. Vyrazili jsme do centra nejstaršího města Bretaně. Král Gradlon založil Quimper poté, co povodeň zaplavila jeho město Ys.

Pokud do Quimperu přijíždíte osobním autem, můžete v centru města na několika parkovištích poblíž náměstí parkovat zdarma. Pokud však máte obytný vůz, je situace jiná. V tomto případě budete totiž nuceni zanechat vozidlo dále od centra města.

Tomuto nádhernému starobylému městu dominuje ohromná gotická **katedrála Saint-Corentin** ze 13. století s chrámovou lodí umístěnou

neobvykle šikmo od kůru.

Okolo náměstí se nachází celá řada zajímavých domků s obchůdky. Při cestě z náměstí do kopce zpět k parkovišti jsme ještě navštívili malou botanickou zahradu, kde nechyběly palmy ani banánovníky. Krátce po osmnácté hodině jsme již byli v autě a studovali v autoatlasu cestu do kempu.

Jak již bylo uvedeno, východ a západ slunce je oproti našim středoevropským zvyklostem zhruba o hodinu posunut a stmívat se tu tudíž začíná na počátku června až po dvaadvacáté hodině. Proto jsme měli dostatek času na vyhledání toho nejvhodnějšího autokempu. Jelikož bude další naší zastávkou oblast okolo obce Carnac, vydali jsme se po neplacené dálnici na východ a u města Auray jsme dálnici opustili a vydali se směrem k pobřeží k městečku Carnac. Těsně před začátkem obce jsme odbočili vlevo a pokračovali přímo podél carnatských menhirů. Asi po dvou kilometrech jsme dojeli na okraj autokempu Moulin de Kermaux, jehož webové stránky naleznete na www.camping-mendu.com.

Rozkvetlá Bretaň

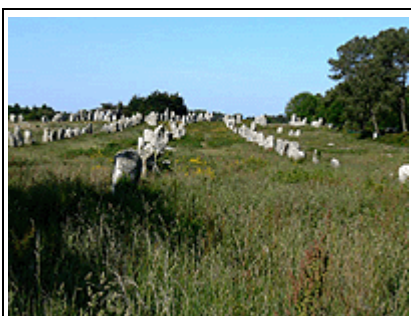
Autokemp se nachází uprostřed lesa a je vidět, že jeho majitel se skutečně stará, aby zde prostředí vypadalo co možná nejlépe. Všude jsou totiž krásné živé ploty, stříhané keře, jako v nějaké botanické zahradě. Za jednu noc jsme zde zaplatili 14,9 €, postavili jsme stan, uvařili něco k jídlu a šli spát.

Den šestý: Carnac - Villedary - Chenonceau - Mesland

Ráno jsme kemp opustili po deváté hodině. Naše cesta však netrvala dlouho. Asi po dvou kilometrech jsme přibrzdlili u jedné přírodní zajímavosti.

Carnac - Menhirs **

Tisíce kamenů srovnaných do řad se nacházejí v okolí Carnacu

Menhirs, které se nacházejí v především v okolí obce Carnac, jsou tisíce kamenných mohyl a chodbových hrobů vytesaných z tvrdé žuly a uspořádaných do různých seskupení tajemnou neolitickou civilizací. Jak a nebo proč, se s určitostí dodnes neví. Z těchto všech staveb jsou pak vytvořeny nejúžasnější kamenné kruhy a řady v Carnacu. Vzhledem k tomu, že kameny byly pravděpodobně postaveny už v době 5 000 let před naším letopočtem, jsou mnohé z nich starší než proslulý Stonehenge a v dnešní době jsou považovány za nejvýznamnější prehistorické naleziště v Evropě. Některé z těchto kamenných řad mohly být původně až 4 kilometry dlouhé a sestávaly z tisíce menhirů. Stavba takového rozsahu musela být pro civilizaci, která ji budovala, zcela nepochybně nesmírně důležitá. Archeologové všeobecně upřednostňují

teorii, že tyto stavby tvořily jakousi astronomickou observatoř.

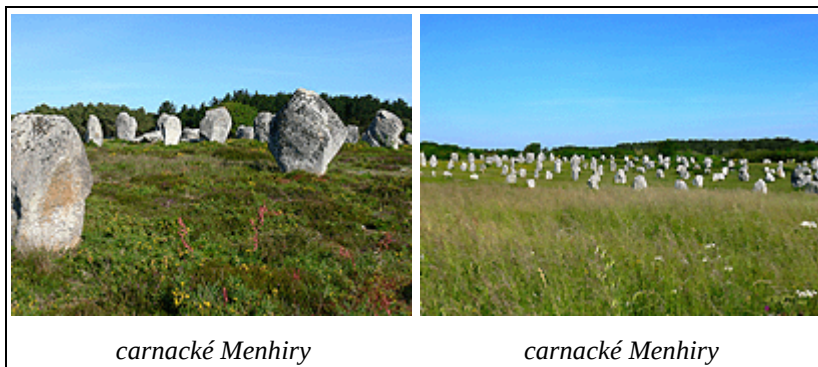
Přímo poblíž Carnacu je jakési informační centrum pro celou oblast, které je současně i muzeem, kde návštěvníci získají informaci o celé oblasti, je zde možné zakoupit také některé suvenýry.

Samotná pole plná menhirů jsou dnes oplocena, jelikož v minulosti docházelo k rozkrádání kamenů. Kamenů bývalo v minulosti dokonce 15 tisíc, dnes je jich okolo deseti tisíc.

Po více jak hodině odjíždíme přímo do městečka Carnac, kde bylo naším cílem místo zvané **Tumulus Saint-Michel**, neuvěřitelně staré pohřebiště založené asi 4 tisíce let před naším letopočtem. Na vršku u malé kapličky s výhledem na moře je orientační tabule s popisem celého okolí.

Tumulus Saint-Michel

carnacké Menhiry

carnacké Menhiry

Krátce před polednem již opouštíme oblast Carnacu a míříme k dálnici a dále pak směrem na východ. Pokračujeme přes Nantes, odkud se dálnice již stává placenou, na Angers směrem na Tours. Poslední úsek však pokračujeme po hlavní silnici mimo dálnici a jedeme přímo údolím řeky Loiry, která se na nějakou dobu stala další oblastí, kterou hodláme malinko prozkoumat. Řeka Loire je nejdelší francouzskou řekou. Mnohokrát hrála významnou roli v dějinách země. V jejím širokém údolí vyrostly pevnosti a zámky, jež sloužily panovníkům k obraně před nepřáteli, ale také jako místo odpočinku, bujarých radovánek a milostných pletek.

Villandry ***

Zámku Villandry dominuje úžasná zahrada

Naší první zastávkou v údolí řeky Loiry je překrásný zámek Villandry. Jeho největší chloubou je opravdu úžasná **zahrada**. Ta je uvedena do původního stavu v renesančním stylu ze 16. století s květinami, zeleninou a bylinami vysázených do nejrozličnějších geometrických obrazců.

Před méně než sto lety byl tento zámek zarostlý lesním porostem. Zahrady se dnes nacházejí ve třech úrovních a jsou propojeny stinnými pergolami a fontánami.

Na horní terase je vodní zahrada, ve které je obrovská nádrž. Pod ní je zeleninová zahrada s ovocnými stromy a bylinami uspořádanými do geometrických tvarů. Obrazce pak tvoří zejména barevné kompozice zeleniny a koření. A tak zde nalezneme různé druhy salátů, zelí a kapusty, ředkvičky, čt'ovík či pažitku, barevně zahradu doplňují jahody, rajčata či papriky a popínavé fazole či hrách. Na jižní terase je okrasná zahrada věnovaná lásce, jejíž květinové záhony uspořádané v geometrických útvarech znázorňují plameny, motýly, srdce a dýky, symbolizující různé podoby lásky. Zde dominují zejména kosatce, levandule, rozmarýn a zejména pak růže, které lemují přesně

rozmístěné pergoly

TIP: Vstupné do zahrady činí 5,5 € a návštěvu zahrady zámku Villandry mohou pouze doporučit.

Zámek Villandry rozhodně stojí za návštěvu

Zahrada okolo zámku je opravdu úžasná

Po více jak dvou hodinách opouštíme Villandry a pokračujeme přes město Tours k zámku Chenonceau, kam dorážíme před osmnáctou hodinou.

Chenonceau **

Zámek Chenonceau stojí z části na řece

I zde je podobně jako u zámku Villandry parkování na parkovišti před zámkem bezplatné. Vstupné však platíme okamžitě ještě před vchodem do zámecké zahrady. Vstupné do zámku a zahrady stojí 9 €. Zámek je otevřen do 19:30 a tak máme hodinu a půl na prohlídku zahrady i zajímavých interiérů zámku.

Chenonceau je druhým nejnavštěvovanějším francouzským zámkem hned po Versailles. Původně tu stávalo nevelké opevněné sídlo. Teprve v šestnáctém století započalo postupné přebudování. Na mohutných pilířích, které původně nesly mlýn, začala vznikat téměř čtvercová budova s okrouhlými věžemi na nárožích. Výstavba byla dokončena v

roce 1621.

Říká se, že zámek je možná nejromantičtější ve Francii.

K nádvoří zámku vede platanová alej. Vpravo je hlavní věž ze 13. století se zdobeným renesančním vchodem. Komnaty zámku jsou okázale vybaveny malovanými stropy, velkolepými krby, gobeliny či mnoha obrazy. Za pozornost rozhodně stojí rozsáhlá zámecká kuchyně, která nabízí mimo jiné celou řadu kuchyňského náčiní a náradí a množství krásně vyleštěného měděného nádobí.

Cestou zpět k autu ještě procházíme naprosto úžasnou okrasnou a ovocnou zahradou.

Chenonceau je druhý nejnavštěvovanější zámek

Na parkovišti sedáme do auta a při odjezdu ještě zahlédneme množství obytných automobilů a karavanů, které zde parkují a chystají se na nocování. My mezi tím odjíždíme dále podél Loiry malebnými a upravenými vesničkami. Snažíme se někde nakoupit něco k jídlu a přibrzdit u nějaké stylové restaurace na večeři. Nakonec po dvacáté hodině přijíždíme do obce Montrichard, kde se nám podařilo přímo v centru městečka najít otevřený supermarket SuperMarche a po chvíli snažení narazíme i na restauraci Les Tuffeaux, kde si objednáváme

regionální tříchodové Menu za 12 €. Popravdě řečeno vyznat se ve francouzském jídelním lístku není nijak jednoduché, takže nakonec přinesené jídlo je jakýmsi malým překvapením. Jako předkrm máme nějaký ovčí sýr se zálivkou, hlavní chod tvoří nějaký steak s rýží a nakonec máme ovocný koláč.

*Zámek Chenonceau je postaven
zčásti na vodě*

*a je druhým nejnavštěvovanějším ve
Francii*

Po dvaadvacáté hodině odjíždíme dále do obce Mesland, kde by měl být autokemp. Tam také přijíždíme okolo třiaadvacáté hodiny. Všude je již ticho, nikde nikdo, přesto zůstala brána do kempu otevřená. Najdeme si tedy vhodné místo. Ani nerozbalujeme stan a přespíme v autě. Autokemp se jmenuje Parc Val de Loire. Na internetu jej můžete najít na adrese www.pacduvaldeloire.com. Ubytování pro dvě osoby, stan a auto by mělo přijít na 16,3 €. My jsme však do kempu přijeli pozdě večer a odjeli brzy ráno, takže jsme zde přespali bezplatně.

Den sedmý: Mesland - Chaumont - Chambord - Rocamadour - Cahors

Ráno se probouzíme poměrně časně, okolo sedmé hodiny, do slunečného dne. Autokemp opouštíme bez povšimnutí před osmou hodinou a míříme k nedalekému zámku Chaumont.

Chaumont *

Zámek Chaumont

Parkujeme hned vedle zámeckého parku, kam míříme s něčím k snědku, abychom se zde nasnídali. V parku se nachází řada nejrozličnějších stromů, je odsud výhled nejen na zámek, ale také přímo do údolí Loiry. Zámek Chaumont je totiž jedním z mála, který je na kopci.

Vzhledem k tomu, že je poměrně časně a zámek otevírá své brány až v 10 hodin, odjíždíme dále směrem k jednomu z nejvyhledávanějších zámků Chambord.

Chambord **

Zámek Chambord je opravdu výstřední

Parkování na centrálním parkovišti u zámku je bezplatné, bezplatně lze navštívit také okolní park a zámek tak obdivovat alespoň zvenčí. Vstupné do zámku činí 8,5 € a veškeré prostory zámku si každý návštěvník prochází sám svým tempem. Je zde však možnost využít služeb průvodce či zapůjčení jakýchkoli audiotelefonků, kde si můžeme celý výklad vyslechnout.

Chambord je největší ze zámků na Loire. Uvnitř se ukrývá 440 komnat a 85 schodišť, na střechách se tyčí 365 komínů - jeden krb pro každý den v roce.

S budováním tohoto zámku bylo započato po roce 1519. Na jeho stavbě pracovalo celých 25 let téměř 2000 řemeslníků a zedníků. Hlavní schodiště stoupá hlavní věží nahoru až do věže s lucernou. Je postaveno jako **dvojité spirála** a bylo vybudováno zřejmě dle návrhu Leonarda da Vinciho.

Komnaty toto schodiště obklopují ze čtyřech stran. Nejobdivuhodnější je však střecha. Nachází se zde množství věží a vížek, je zde i několik střešních teras, které nabízejí výhled do širokého okolí.

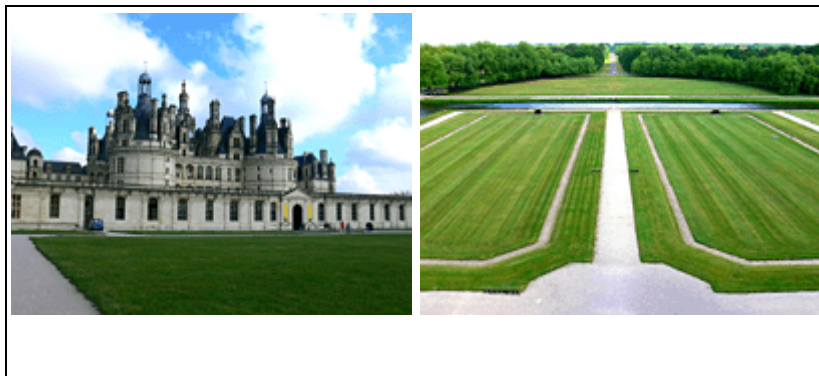
Chlubou zámku je dvojité spirálové schodiště

Zámek prý má 365 komínů

Zámek byl v minulosti obklopen až 5 000 hektary zahrad s loveckými oborami a rybníky, které protínaly paprsky alejí vedoucích k šesti branám po obvodu. To vše měla chránit zeď v délce 32 kilometrů. Zámek obklopovala síť vodních kanálů a příkopů, kvůli nimž byl dokonce vypracován projekt na odklon toku řeky Loiry. Nakonec se však zahrady před zámkem musely spokojit s vodami blízké říčky Cosson. V průběhu pozdějších let však byla podstatná část vodních příkopů zasypana a tak dnes turisté obdivují jen zlomek krásy zámku a jeho zahrad.

Při prohlídce mají návštěvníci možnost shlédnout půlhodinový film o vzniku zámku, procházka jednotlivými komnatami chvílemi připomíná slušné bludiště. Návštěva jednoho z nejkrásnějších i nejvýstřednějších zámků však rozhodně stojí za to.

Po prohlídce zámku jsme se ještě v parku chvíli zdrželi a něco málo snědli - bagetu a sýr a okolo poledne jsme již zamířili k parkovišti a vydali se směrem na jih. Nejprve jsme projížděli po vedlejších komunikacích směrem na Romorantin a dále na dálnici směrem na Vierzon. Nyní jsme již mířili přímo na jih několik stovek kilometrů po dálnici přes Limoges a dále pak až na úplný jih země do Toulouse. Příjemným překvapením nám byla skutečnost, že velká část této dálnice je bezplatná, provoz na ní je poměrně klidný. Výjezdem číslo 54 však dálnici opouštíme a po vedlejších silnicích míříme do vesničky zvané Rocamadour.

Rocamadour **

Pevnost postavená na skále

Ačkoliv jsme jeli po vedlejších silnicích, značení na toto zajímavou obec nechybělo. Přímo v centru městečka je informační centrum, kde je možné získat zdarma jednoduchý plánec města. Jak jsme záhy zjistili, ta historická vesnice, kvůli které jsme do těchto míst zavítali, se nachází ještě asi o kilometr dále. Z dnešní vesnice jsou však starý Rocamadour s **pevností na skále** dobře viditelné.

Máme tedy dvě možnosti: Buďto se vydáme dolů do vesnice a do pevnosti si to budeme muset vyšlápnout po schodech a nebo se vydáme autem k pevnosti a pak budeme muset naopak šlapat pěšky do vesnice a pak zpět do pevnosti na kopec. Zvítězila první varianta. Vydali jsme se tedy dále a zaparkovali jsme zdarma přímo u vstupní brány do starého města. Vstupujeme do malebných uliček, kde jako kdyby se čas zastavil.

Vesnice získala na věhlasu po 12. století poté, co zde byly nalezeny ostatky mužského těla, o kterých se věřilo, že patří Zacheáši, manželci sv. Veroniky, který byl překřtěn na sv. Amadoura. Proto se sem začali scházet poutníci z nejrůznějších míst.

Velmi navštěvovaná je dnes svatyně Černé Madony v kapli nahoře v pevnosti. Projít si samotnou pevnost je nejen bezplatné, ale i velmi zajímavým zážitkem, jelikož je pevnost přilepena přímo na skálu a celé to působí velmi nezvykle. Samotná **socha Černé Madony** pochází pravděpodobně z 12. století.

Po devatenácté hodině přicházíme zpět k autu a rozhodujeme se, zda se ubytovat v některém z kempů v nové části obce Rocamadour nebo pokračovat ještě dále. Nakonec odjíždíme a jedeme ještě dále na jih, cestou sledujeme, zda není v blízkosti nějaký autokemp. Nakonec opět najíždíme na dálnici, ale hned následujícím výjezdem ji opouštíme a míříme k městu Cahors. Do města však ani nedojedeme. Ještě před tím totiž nalézáme autokemp Quercy Vacances, kam je telefonní číslo 05 65 36 87 15, internetové stránky kempu jsou na adrese <http://www.quercy-vacances.com/>. Za ubytování platíme 11,9 €. Kemp je pěkně upravený a poměrně málo zaplněný. Uvaříme si tedy něco k snědku a jdeme spát.

Den osmý: Cahors - Carcassonne - Camargue - Pont du Gard - Avignon

Ráno vstáváme před osmou hodinou a o hodinu později již vyrážíme z kempu za slunečného počasí dále na jih. Zanedlouho najíždíme na dálnici a pokračujeme směrem na Toulouse a dále na Carcassonne.

Carcassonne ***

Chateau Cintel

A právě Carcassonne je naší další zastávkou.

Vjíždíme do města a parkujeme v centru města. Jelikož je sobotní poledne, je zde parkování již bezplatné. Nejprve jsme se vydali navštívit trhy, které ve městě zrovna v sobotu dopoledne probíhaly. Zboží zde však nebylo příliš odlišné od zboží, které je možné koupit u nás v běžných vietnamských tržističkách. Pouze s tou výjimkou, že prodávajícími nebyli Vietnamci, ale Arabové.

Pokračovali jsme dále na náměstí zvané **Place Carnot**, kde tou dobou probíhaly ovocné a zeleninové trhy. Ty na nás zanechaly již lepší dojem. Podařilo se nám nakoupit rajčata a broskve za velmi slušné ceny. Zastavili jsme se ještě v pekárně pro bagetu a croisant a zašli jsme i do informačního centra. Vrátili jsme se zpět k autu a pokračovali dále přes most k samotnému **historickému Carcassonne a jeho pevnosti**.

TIP: Město Carcassonne má vlastně dvě centra. Novější, které jsme navštívili v první fázi a teprve dále od dálnice je vzdálené historické centrum města, samotný Chateau Cintel.

Impozantní jsou zejména dvojité hradby pevnosti s věžičkami. Carcassonne je dnes **nejpůsobivější středověkou citadelou v Evropě**. Jádrem města tvoří **Chateau Cintel** z 12. století. Je možné se projít po hradbách kolem středověkého opevnění. Jsou zde zachovány strážní věže či otvory pro lití oleje a vrhání kamenů na dobyvatele. Uprostřed středověkého města uzavřeného v pevnosti se nachází románsko-gotická **katedrála St. Nazaire** s nádhernými vitrážemi a kamennou deskou ze 13. století, na které je vyobrazeno obléhání Carcassonne v roce 1209.

Uličky starého města Carcassonne

V jedné z uliček jsme si koupili pravou francouzskou zmrzlinu a po 14 hodině zamířili k autu.

Fontána v nové části města

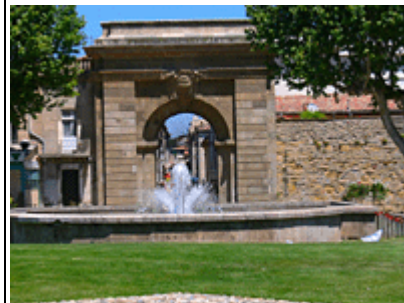
Opět sedáme do auta a hledáme výjezd z města směrem na dálnici a pokračujeme směrem na Narbonne, kde se odděluje dálnice na jih směrem na Barcelonu. Směrové tabule s kilometrovníky BARCELONE 230 km zní hodně lákavě. Nenecháme se však zvykat a pokračujeme po dálnici směrem na Lyon. Dálnice je to šestiproudá a poměrně hodně frekventovaná. Je to jeden z nejdůležitějších francouzských a evropských dálničních tahů. Jezdí tudy kamiony ze Španělska směrem do Německa, Polska, pobaltských republik nebo dále přes Itálii do Chorvatska, Slovinska nebo dokonce Turecka. Proto zde potkáváme kamiony snad ze všech evropských zemí. Kousek za městem Montpellier z dálnice sjíždíme a míříme směrem k národnímu parku Camargue. Překvapuje nás velmi silný vítr, který zde u jižního pobřeží vane. Způsobuje určité problémy při řízení, ale vše zvládáme bez větších komplikací.

Chateau Cintel

Katedrála St. Nazaire

Vstupní brána s vodotryskem do nové části města

Chateau Cintel

Camargue **

Ráj plameňáků

Jedeme podél planin či jezer. Žádné plameňáky, kvůli kterým sem jedeme, však zatím nevidíme. Přijíždíme přímo do centra národního parku městečka **Santa Meries de la Mer**. Zde se nachází informační centrum, kde získáváme nejen mapu, ale i mnohé zajímavé informace.

Camarque je jedinečný fenomén, vlastně něco mezi pevninou a mořem. Původně rozvětvená delta řeky Rhony měla kdysi až sedm prstů, které neustále měnily své pozice. Vodní hladina nově vznikala a zanikala stejně tak jako souš. Půda v deltě však byla velmi úrodná a tak se lidé v minulosti snažili území vysušit. Říční delta tak má nyní pouze tři vodní prsty. Následkem hlubokých změn způsobených člověkem však došlo

ke změně fungování biosystému v oblasti a docházelo naopak k zasolování území. Vznikala tak odsolovací jezírka a četné pobřežní hráze, které chrání území před mořskou vodou. Dnes je tato nížinatá krajina zčásti přírodní rezervací, zčásti odvodněným územím, které slouží k pěstování rýže. Tato oblast je nejrozsáhlejším místem, kde se pěstuje rýže v Evropě.

Tento jedinečný ekosystém je domovem velkého množství divoké zvěře, zejména pak mnoha druhů obojživelníků a vodního ptactva, především pak plameňáků. V mokřadech se kromě toho pěstují různé druhy rýže.

Na pastvinách se zde dle průvodců mají pásť stáda bílých koní. My jsme zde však žádná stáda koní neviděli. Viděli jsme pouze poměrně dost rančů a stájí, kde je možné si koně pronajmout na projížďku. My jsme se rozhodli si tuto nádhernou scénérii projet autem. Měli jsme štěstí na několik hejn plameňáků, které jsme mohli přibližně z desíti metrové vzdálenosti uctivě sledovat. Vždy jsme autem popojížděli od mokřadu k mokřadu a podobně jako ostatní turisté jsme zastavovali u krajnice a kochali se pohledem na úžasnou scénérii.

TIP: Kromě projížďky parku koňmo či autem je tu ještě jedna možnost. Na západním okraji městečka Santa Maria de la Mer je malý přístav, ze kterého odplouvají několikrát denně výletní lodě po řece proti proudu do vnitrozemí, kde v průběhu půl druhé hodiny máte možnost shlédnout divoké koně, buvoly či plameňáky.

My jsme však této romantické příležitosti nevyužili a pokračovali jsme směrem na Avignon.

Pont du Gard ***

Římský akvadukt Pont du Gard

Ještě než dorazíme do Avignonu odbočíme směrem k další významné památce - římskému akvaduktu Pont du Gard.

Až před devatenáctou hodinou přijíždíme na velké centrální parkoviště. Hned u vjezdu jsme získali parkovací lístek a přicházíme ke komplexu, který je informačním centrem, muzeem, restaurací či promenádou současně. V informačním centru získáme mapu. Možnosti prohlédnout si muzeum či shlédnout film o historii této překrásné památky využít nemůžeme vzhledem k poměrně pokročilé době. Pokračujeme tedy ještě dalších dvě stě metrů a otevírá se nám překrásný výhled na unikátní památku z doby Římanů.

Posláním akvaduktu, který je dodnes funkční, bylo zásobování města Nimes a okolí vodou. Ta byla přiváděna z pramene od Úzes, vzdáleného zhruba 48 kilometrů, systémem akvaduktů, příkopů a tunelů vyhloubených do tvrdé skály. Celkový spád činil 17 metrů a technické dovednosti potřebné k uskutečnění tohoto projektu, byly ohromující, protože spád byl velmi pozvolný, zhruba 34 cm na 1 kilometr.

Akvadukt se svými třemi ohromnými patry oblouků stojí dodnes téměř neporušený a překlenující řeku Gordon. Její břehy jsou obklopeny koupajícími se a opalujícími lidmi, takže návštěva tohoto místa opravdu stojí za to. Dolní patro oblouků akvaduktu má šest, prostřední 11 a vrchní patro 35 arkád. Most je dlouhý 275 metrů a v nejširší části široký 3 metry. Stavba mostu probíhala za pomoci důmyslného systému kladen, kdy byly až několik tun těžké kvádry kladeny až s milimetrovou přesností. Není bez zajímavosti, že dřevěné lešení se opíralo o kvádry vyčnívající z konstrukce mostu, které jsou dodnes viditelné.

Pomalů se vracíme zpět na parkoviště. V automatu zaplatíme 5 € za parkování a odjíždíme směrem k Avignonu.

Zanedlouho vjíždíme do města a hledáme směrovky na nějaký vhodný autokemp. Neustále se motáme městem, ale stále sledujeme směrové tabule a asi po deseti minutách přijíždíme k prvnímu autokempu. Jeho cena nás však nezaujala a tak pokračujeme dále. Po dalších pěti minutách přijíždíme k autokempu Camping de Leux Rhone, kde by nás jedna noc přišla na 8,36 €. Autokemp sice nepůsobí tak dokonale jako ty předchozí, dokonce někteří obyvatelé kempu vypadají spíše jako bezdomovci. To však nic nemění na tom, že jsme se rozhodli v kempu přenocovat. Jak jsme totiž zjistili, majitel kempu zde již nebyl a nebyl zde ani nikdo jiný, komu by jsme se tu ohlásili a případný pobyt zaplatili. I z toho důvodu jsme se rozhodli pro nocleh v autě, abychom mohli ráno co nejdříve nenápadně vypadnout.

Ještě před tím jsme se však poprvé v průběhu našeho pobytu ve Francii potkali Čecha. Nejednalo se však o žádného turistu, ale pouličního žongléra, který si v Avignonu přivydělává nějaké to euro.

Okolo 22 hodiny jsme zalezli do auta a šli spát.

Den devátý: Avignon - Fontaine du Vaucluse - Gordes - Village des Bories - Lac de Ste Croix

Ráno se probouzíme okolo sedmé hodiny, sluníčko na obloze dává tušit, že se počasí opět vydaří a ještě před osmou hodinou opouštíme kemp bez jakéhokoliv placení.

Avignon ***

Papežský palác

Přijíždíme do Avignonu a hledáme nějaké vhodné parkování. Bohužel jsme přehlédli bezplatné parkoviště a proto míříme k podzemnímu parkovišti přímo pod Papežským palácem, na které nás navádějí značky.

Zaparkovali jsme auto a na povrch jsme vylezli přímo před **Papežským palácem**, který se spolu se středověkým středem města zapsáno na seznam Světového dědictví UNESCO. Je krátce před půl devátou a tak je město naprosto prázdné. Procházíme náměstím a vcházíme do zahrady nazvané **Rocher des Doms**. Odtud je překrásný výhled nejen na město a řeku Rhone, ale především na proslulý **avignonský most**, který končí uprostřed řeky. Tento most ze 12. století byl v 17. století

výrazně poničen, když jej zčásti odnesla řeka. Z původních 22 mostních oblouků se dodnes zachovaly pouze čtyři.

Své vrcholné období prožíval Avignon ne 14. století, kdy zde mělo své sídlo několik papežů. V té době prý ve Francii nebylo žádného jiného města, které by bylo tak veselé, v němž se šlo z jedné slavnosti do druhé. Avignon má dodnes jedny z nejzachovalejších hradeb v Evropě. Ve skutečnosti však účelem těchto hradeb nebyla obrana města, ale spíše vytyčení městské hranice. Hradby totiž nejsou nikterak mohutné a vysoké.

Vracíme se zpět na náměstí a opět si prohlédneme nádheru a ohromnou vznešenost celého Papežského paláce. Ve skutečnosti se jedná o dva paláce, jejichž základy byly položeny v roce 1334. Interiér je po drancování za Revoluce nezvykle prázdný. Přesto je možné palác navštívit a celý si jej prohlédnout.

Proslulý avignoncký most

Papežský palác

Hned vedle paláce se nachází poměrně prostá románská **katedrála Notre-Dame-des-Doms**. Její gotická dostavba a další změny nepůsobí nijak rušivě, zaujme však pozalecná olověná Madona tyčící se na vrcholku věže. Touláme se uličkami starého města. Blíží se desátá hodina a město začíná pozvolna ožívat. My jsme však s prohlídkou města skončili opět na placeném parkovišti pod Papežským palácem. Za dvě hodiny parkování jsme zaplatili 3 € a odjíždíme na severní okraj města. Zde uskutečňujeme nákup v místním supermarketu a pokračujeme po okresních silnicích dále.

Pokračujeme dále venkovem kraje Provence. Projíždíme malými vesničkami. V některých z nich snad kvůli tomu, že byla neděle, probíhaly právě místní trhy. Prodíráme se davy lidí i aut, krokem popojíždíme v koloně a dostáváme se do vesničky nazvané Fontaine du Vaucluse

Fontaine du Vaucluse **

V městečku na vodě se dochovala řada vodních mlýnů

Projíždíme celým městečkem, než dorazíme na placené parkoviště. Obsluze u vjezdu zaplatíme 3 € a jdeme do města, které je romanticky položené v horách přímo na říčce, která poháněla a **dodnes pohání mlýny**. Dochovalo se tu tak několik mlýnských kol a dokonce vodní papírna, kterou je možné dokonce navštívit a seznámit se s jejím principem. Procházíme kolem mnohých stánků s nejrůznějším sortimentem, mezi kterým nechybí především levandule, jako typická rostlina, která se v kraji Provence pěstuje.

Pokračujeme dále za městečko asi 300 metrů k **pramenu řeky Sorgue**, která vyvěrá v zimě a na jaře z hlubokého podzemí až 300 metrů tmavě zelené tůně.

Jak je uvedeno i přímo cestou k pramenu, toto nádherné místo inspirovalo Petrarca, který v těchto místech složil mimo jiné mnoho ze svých sonetů Lauře.

Asi po dvou hodinách strávených v těchto místech se vracíme opět k autu a odjíždíme dále.

Projíždíme krajem Provence a opravdu nás fascinuje ta spousta sadů se stromy obalenými krásnými červenými třešněmi. Přijíždíme do městečka

pramen řeky Sorgue

Coustellet a zde nás zaujalo muzeum levandule. Okolo nalézáme malé pole plné modrých levandulí. Jelikož je však krátce po poledni, je muzeum zrovna v tu chvíli zavřeno. Do čtrnácti hodin, kdy se muzeum opět otevírá, čekat nechceme a pokračujeme dále. Asi po půl hodině jízdy po klikatých silničkách přijíždíme do jedné horské vesničky, která byla postavená přímo na skále a zaujala nás již při svém příjezdu.

Gordes *

Městečko je celé postavené na skále

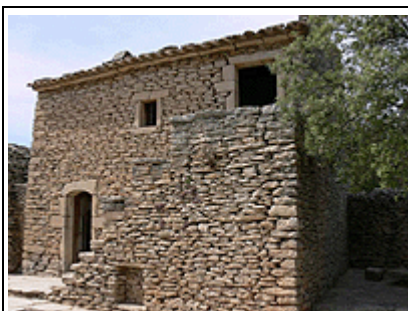
Přijíždíme na parkoviště, kde platíme okamžitě 3 € a vydáváme se do města.

Gordes je historické městečko rozprostírající se v kopcích Provence uprostřed vápencového **pohoří Lubéron**. Vesnice je postavena přímo na skále, takže je odsud překrásný výhled do celého kraje. Nahoře na nejvyšším místě obce se nachází hrad, kde se nachází výstava současného francouzského umění. Procházíme se poklidným městečkem a kocháme se výhledem.

Typické uličky Provence

Village des Bories ***

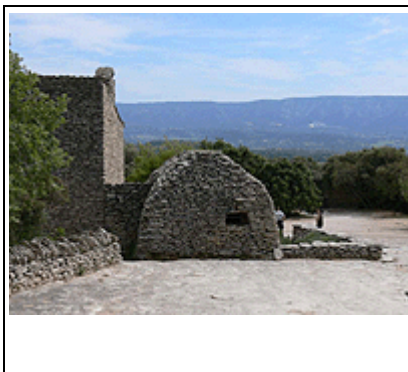

Vesnička je opravdu celá postavená jen z kamenů

Po necelé hodině opouštíme Gordes a jedeme k nedaleké vesnici Village des Bories. Tato vesnička je natolik ukrytá, že do těchto míst nevede ani kvalitní zpevněná silnice. Dostáváme se sem po úzké cestě, kde by se dvě auta spolu vyhýbala jen velmi těžko. Proto je silnice jednosměrná, opačným směrem je cesta vedena trochu jinudy. Parkování u vesnice je naprosto divoké a nijak neorganizované na volných prostranstvích přímo na skále. Celá vesnice je však obehnaná specifickou kamennou zdí a vstup do skanzenu je zpoplatněn. Platíme tedy 5,5 € za každého z nás a vstupujeme dovnitř.

Je to vlastně skanzen obydlí vybudovaných na neolitických principech, z nichž některá byla soudě dle údajů uvedených v jakémsi muzeu ve skanzenu obydlena ještě na sklonku šedesátých let dvacátého století. Dozvídáme se zde také to, jakým způsobem se zde žilo i to, jak probíhala rekonstrukce těchto opravdu zvláštních staveb. Domy jsou zde postaveny jako skládáčka z kamenů poslepovaných spolu snad pouze blátem. Stavby byly většinou bez oken a představa bydlení zde mi přijde naprosto neskutečná.

Celá vesnice, kterou volně procházíme a kde můžeme do všech staveb nahlédnout, mi připomíná italské město Alberobello v Itálii, což byla podobná obydlí kmene trulli. V kamenné vesnici strávíme asi hodinu a vracíme se k autu.

Nyní nás čeká poměrně dlouhá cesta krajem Provence po vedlejších silničkách. Bez zdatné navigátorky a podrobného autoatlasu by jsme se velmi těžko dostávali směrem ke kaňonu řeky Verdon, konkrétně k jezeru Lac de Ste Croix, kde se chceme ubytovat. Naší snahou je také načerpání benzínu, ale při jízdě malými městečky hledáme v nedělní odpoledne jen těžko otevřenou benzínovou pumpu.

Když už na nějakou přeci jen narazíme, je to pumpa systému 24/24 h, tedy benzínové čerpadlo bez obsluhy fungující tak, že je nutné do terminálu u čerpadla vložit platební kartu, zadat PIN a teprve potom pumpa vydá benzín. Vzhledem k tomu, že jsme nechtěli platit benzín platební kartou, rozhodli jsme se pokračovat dále.

Postupně jsme se takto dostali opravdu až k jezeru Lac de Ste Croix, které nás upoutalo svou nádherně zeleně zbarvenou vodou.

Přejeli jsme most a ještě asi pět kilometrů pokračovali podél jezera, až jsme narazili na autokemp. Jmenuje se Camping Des Ruisses a cena za noc je zde 11,1 €. Ubytujeme se, uvaříme něco k jídlu a jdeme spát.

Den desátý: Lac de Ste Croix - Gorges du Verdon - St. Tropez

Ráno se probouzíme jako obvykle okolo osmé hodiny a krátce po deváté hodině opouštíme za slunečného počasí kemp. Ještě před tím si v recepci zakoupíme croisanty a bagetu, které vzápětí sníme u nedalekého jezera Lac de Ste Croix, kde jsme si udělali takovou malou snídani v přírodě.

Gorges du Verdon ***

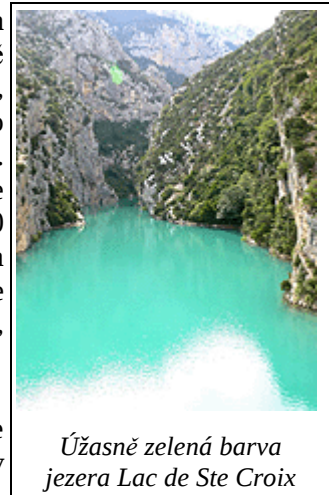
Poté již vyrážíme na cestu podle kaňonu **řeky Verdon**. Silnice se začíná klikatit do kopců, na odpočívadlech, která podél cesty nalézáme zastavujeme a obdivujeme nádhernou scenérii kaňonu zeleně zbarvené řeky hluboko ve skalách. Tento jeden z nejhlubších a nejširších kaňonů v Evropě, přírodní div a jedinečné prostředí, je oblastním přírodním parkem poskytujícím útočiště neobvyklé flóry i fauny. Geograficky se tato soutěska nachází v průsečíku Alp a středozemní krajiny, přičemž výsledkem je obrovská rozmanitost přirozených prostředí a množství rostlin a živočichů, včetně rozličných druhů kapradin či dravců, které nenajdete nikde jinde.

Průjezd kaňonem nám s mnohými zastávkami trvá téměř tři hodiny. Zastavujeme se za mostem **Pont de l'Artuby**, kde se nachází restaurace a prodejna se suvenýry. Jsou zde také tzv. balkony, tedy vyhlídkové plošiny, odkud je nádherný

výhled dolů do několika set metrového srázu s říčkou dole.

Krátce po poledni opouštíme kaňon a dokonce se nám podařilo načerpat benzín za příznivou cenu ve městě Draguignan. Postupně se přibližujeme do úplně nejjižnějšího cíle naší cesty do **St. Tropez**. Přijíždíme do městečka Sté Maximé, kde se nám otevírá nádherný pohled na moře. Zde se již také dostáváme do kolony aut, která opravdu krokem popojíždí posledních 15 kilometrů k St. Tropez, kam přijíždíme po patnácté hodině. Hned na okraji města odbočujeme vpravo na silnici číslo 93 vedoucí do Ramatuelle. Jedeme po silnici asi 10 kilometrů a objevujeme odbočku na autokemp **La Croix du Sud**. Ten na internetu naleznete na stránkách www.campeole.com. Za ubytování jsme zde zaplatili 17 € a vzhledem k tomu, že se nám dnes podařilo tak časně zakempovat, trávíme příjemné odpočinkové odpoledne.

K večeru jsme se vydali na dvacet minut vzdálenou pláž. Vzhledem k tomu, že moře nebylo pravděpodobně po nějaké bouři zrovna čisté, neodvážili jsme se v něm vykoupat.

Úžasně zelená barva jezera Lac de Ste Croix

Okolo 21 hodiny se vracíme do kempu a o hodinu později již jdeme spát.

Den jedenáctý: St. Tropez - Orange - Chanas

Autokemp opouštíme po deváté hodině a míříme přímo do St. Tropez.

St. Tropez **

Pohled na město z citadely na kopci

Byla až do dvacátého století malá nijak nevýznamná rybářská vesnice snadněji dostupná z moře než z pevniny. Dnes je to jedno z nejvyhledávanějších míst nejen na celém **Azurovém pobřeží**.

O popularitu tohoto městečka se zasloužila především v padesátých letech 20. století Brigitte Bardotová, když v ulicích města natáčela film *A bůh stvořil ženu*, který proslavil nejen ji, ale i St. Tropez. Pro české turisty je St. Tropez známo spíše sérií filmů o místní četnické stanici s legendárním Luisem de Funesem.

Dnes zde celebrity kotví své jachty či zde mají své vily, což přitahuje množství turistů.

Naše návštěva tohoto městečka začíná v přístavu, kam nás zavedly směrové tabule na parkoviště. U přístavu se totiž nachází obrovská parkovací plocha a i když zde parkování není nejlevnější, je to asi nejlepší místo pro zaparkování. Přímo v centru města je, jak jsme později zjistili, parkování ještě dražší. Procházíme tedy přístavem, s obdivem si prohlížíme řadu luxusních lodí a postupně se dostáváme na nábreží. Zde je nejen řada kavárniček, ale i malířů a nalézáme zde dokonce informační centrum, kde jsme obdrželi plán města.

Rybí trh

Odpoutáme se od moře a procházíme úzkými uličkami města, které naše kroky vedou na kopec k **citadele**, ze které musí být nádherný výhled na město. Platíme tedy vstupné 2,5 € za osobu a vstupujeme do pevnosti.

Návštěva pevnosti skutečně stojí za to, protože se odtud naskýtá nádherný výhled na celé město a mořský záliv.

Asi po půl hodině sestupujeme dolů a procházíme si ještě město, pomalu směřujeme k legendární **četnické stanici**, která si zahrála ve filmu. I tu po chvíli nalézáme. Jsme jen překvapeni, že budova působí opuštěným dojmem, četníci zde již nyní i přes nápis *Gendarmerie Nationale* asi nesídlí.

Ještě se stavujeme na poště, abychom poslali pohledy a míříme opět k přístavu, kde máme zaparkováno své auto. Před odjezdem zaplatíme za dvě a půl hodiny neuvěřitelných 6,3 € a v pravé poledne opouštíme Saint Tropez.

Proslulá četnická stanice

Pohled na městečko od přístavu

Pohled z pevnosti

Pohled z pevnosti nad městem

Uličky města

Přístav

Samé sladkosti

Mořské pobřeží

Pohled z pevnosti

Jedeme opět směrem na **S.té Maximé** a opět v koloně aut. Vypadá to, že St. Tropez je neustále zaplaveno kolonami aut. Jakmile se však odpoutáme od pobřeží, situace se změní. Silnice jsou volnější. U města Le Muy se napojujeme na dálnici A8 a pokračujeme směrem na Avignon a dále na Lyon. Cestou přibrzdíme u benzínové pumpy na kafe a oběd z vlastních zásob.

Naši další zastávkou bude město Orange.

Orange ***

Římské divadlo

Přijíždíme do města vzdáleného asi 20 kilometrů severně od Avignonu. Zaparkovali jsme bezplatně v centru města na parkovišti u obchodního centra Lidl a vydali jsme se přímo k památce, kvůli které jsme do města zavítali.

Tou památkou je úchvatné **římské divadlo**.

Město Orange bylo za císaře Augusta vzkvétajícím městem, asi třikrát větším než dnes, s chrámy, lázněmi, stadionem a dalšími úžasnými budovami. Divadlo je nejzachovalejší římskou stavbou vůbec a ještě dnes se může pochlubit většinou ze svých osmi tisíc míst, několika

sloupy a oblouky i úžasnou zadní stěnou jeviště zastiňující sochu Augusta. Je zde prý skvělá akustika a dodnes se zde konají koncerty a opery každoročního červencového hudebního festivalu.

Platíme vstup 7,7 € na osobu a dostáváme audiozařízení na poslech výkladu o historii divadla ve vybraném jazyce. Čeština zde však bohužel nebyla, tak se rozhodujeme pro angličtinu a italštinu. A již vcházíme do areálu divadla. Nejprve míříme do malého kinosálu, kde je promítán film o historii divadla. Dozvídáme se zde, že divadlo zažívalo svou slávu zejména v prvním a druhém století. Nic však netrvá věčně a proto doslova katastrofou pro něj byla Revoluce, kdy bylo divadlo poničeno. Poté až do devatenáctého století stály přímo v areálu divadla domky, nalepeny na jednotlivá patra ochozů jako vlaštovčí hnízda. Procházela tudy jedna z ulic města. Teprve ve druhé polovině devatenáctého století dochází k obratu a divadlo se začíná zachraňovat a opět probouzet k životu.

Římské divadlo

Poté si procházíme celý areál a pouštíme si do ucha anglický respektive italský výklad. Asi po hodině se ještě zastavujeme v prodejně suvenýrů a odcházíme z divadla. Nemíříme však daleko. Hned naproti je budova oranžského muzea, kam prý také platí vstupenka z divadla. Využíváme toho a míříme do muzea, kde nás zaujala především výstava kreseb mnohých dalších antických měst, které se v některých případech více jindy zase méně dochovaly. Jsou mezi nimi Athény, Řím nebo třeba Babylon.

Vítězný oblouk

Odcházíme z muzea a vracíme se k obchodnímu centru Lidl, kde máme zaparkované auto. Děláme nákup a odjíždíme na druhý konec města, kde je další římská památka, kterou je **Vítězný oblouk**. Ten byl postaven kolem roku 20 př.n.l. na památku vítězství Julia Caesara nad Řeky u Kaseiny (Marseille) a je nádherně vyzdoben výjevy z bitev. Oblouk si fotíme a vzápětí opouštíme Orange.

Ještě jsme se rozhodli, že asi tak hodinu a půl pojedeme, poté začneme hledat vhodný kemp. Tato situace nastává nedaleko města Vienne, konkrétně u výjezdu z dálnice číslo 12 u vesnice Chanas. Sjíždíme z dálnice a máme štěstí, že asi o dva kilometry dále jsme narazili na

autokemp Beausejour s telefonním číslem 04 74 84 31 01. Za ubytování zde za dvě osoby, auto a stan na jednu noc platíme 11,4 €. Chystáme večeři a potom se chystáme spát.

Den dvanáctý: Chanas - Colmar - Strasbourg

Ráno je obloha opět modrá bez mráčků. Přímo v recepci kempu si kupujeme croisanty a bagetu a po deváté hodině se opět vydáváme na cestu. Najíždíme na dálnici a pokračujeme na sever směrem na Lyon. Ten objíždíme velkým obloukem, když nás dopravní značky již navádějí na Strasbourg. Máme před sebou více jak pět set kilometrů, takže trávíme velkou část dne na silnici. V podstatě celá cesta však vede po dálnici, takže cesta ubíhá bez problémů. Jednou zastavujeme na odpočívadle a obědváme. Jednou pak zastavujeme u benzínové pumpy, kde kromě benzínu nakupujeme bagetu a pokračujeme směrem na město Colmar. Krátce po patnácté hodině sjíždíme z dálnice a vjíždíme do města Colmar.

Colmar **

Parkujeme v centru města, když do parkovacího automatu vhadujeme 1 euro a pokračujeme dále okolo nově vybudovaného náměstí s fontánou do centra města. Procházíme uličkami starého města a směrovky nás navádějí k informačnímu centru, kde jsme zdarma získali plán města.

Colmar byl ve středověku významné opevněné město. Dodnes si zachovalo mnoho ze svých starobylých kostelů i většinu svého středověkého centra. Hrázdné domy se pyšní barevnými střešními taškami.

Procházíme uličkami města s množstvím různobarevných domů, které působí jako pestré divadelní kulisy. Vzhledem k tomu, že se město nachází nedaleko německých hranic, nachází se zde poměrně velké množství německých turistů. Architektura Colmaru na ně působí téměř domácky.

Na jedné z ulic si kupujeme Crepes se šunkou a sýrem a pomalu se po více jak hodině vracíme k autu.

Opouštíme Colmar a míříme jen o několik desítek kilometrů dále na sever do Strassbourgu, tak trochu do hlavního města Evropské unie.

Strasbourg **

Katedrála Notre-Dame

Nejprve jsme uvažovali o tom, že se pokusíme najít ubytování a navštívíme ještě naposledy nějakou typickou francouzskou restauraci. Projíždíme městem a nejen že nenalzáme žádné směrovky na autokemp, ale navíc se ve městě trochu zamotáváme. Především probíhá velmi usilovně výstavba celých čtvrtí na zboření jiných čtvrtí města, takže pohyb a orientace po městě je dost komplikovaná. Celou dobu pomalu popojíždíme v koloně, asi po půl hodině, kdy jsme popojeli asi o čtyři kilometry, zahlédneme informační centrum. Zaparkovali jsme a vydali jsme se k němu. Bylo však po osmnácté hodině a informační centrum již bylo zavřeno. Pokračujeme tedy dále. Projíždíme most přes řeku Rhein a najednou spatřujeme evropskou

vlajku s nápisem Bundesrepublik Deutschland. Zcela nečekaně a bez varování jsme se ocitli v Německu. Okamžitě jsme zde objevili směrovky na autokemp. Dojeli jsme se tedy k němu podívat a nutno přiznat, že onen německý kemp vypadal pěkně. Nocleh by nás přišel asi na 22 €, ale především jsme si chtěli zajít do francouzské restaurace a zítra pak posléze nakoupit ve francouzském obchodě suvenýry domů. Proto jsme se rozhodli pro návrat zpět na francouzské území do Strassbourgu. Projíždíme tedy přes most a jsme zpět ve Francii.

Nejprve kupujeme benzín a poté míříme do centra města. Parkujeme na ulici na placeném parkovišti. Je však přesně devatenáct hodin a právě končí doba, kdy je nutné za parkování platit, parkujeme tedy bezplatně.

Vyrazíme do ulic a za chvíli se již ocitáme před chloubou celého města před **katedrálou Notre-Dame**. Katedrála byla budována mezi 11. a 15. stoletím. Jediná dokončená věž je po rouenské druhá největší v zemi a je vysoká 142 metrů. Chrámová loď je 103 metrů dlouhá a 34 metrů vysoká. Samotný interiér kostela je nám již v této pokročilé době uzavřen, ale máme štěstí, protože ještě na poslední chvíli jako poslední návštěvníci stíháme vylézt na vyhlídku nad městem, odkud je jak později zjišťujeme naprosto fantastický výhled na město. Nejprve však musíme překonat 350 schodů, takže nahoře hluboce oddychujeme, ale pak se již pouze kocháme. Je odtud dokonce krásný výhled na všechny ty evropské instituce. Po dvaceti minutách jsme však vzhledem k tomu, že se věž ve 20:15 hodin zavírá, nuceni zase seběhnout dolů.

Procházíme se ještě starým městem a poohlídáme se po nějaké stylové francouzské restauraci.

*Pohled na evropské instituce
ve Strasbourgu*

Tu po nějaké době bloudění ulicemi nalézáme a usedáme ke stolu. Ale co si vybrat? Je to docela problém, jelikož názvům pokrmů zde uvedeným vůbec nerozumíme. A to ani tehdy, když je jídelní lístek napsán francouzsky i anglicky. Přítelkyně se nakonec rozhodla pro typické francouzské menu o třech chodech, já jsem si vybral rybí menu. Mezi tím, než nám jídlo donesli, jsme se dohadovali, co že jsme si to vlastně objednali. To, co jsme dostali na stůl bylo opravdu překvapující. Rybí menu se ukázalo být skutečně dobrou volbou. Jako předkrm byl jakýsi tatarák z lososího masa. Druhým chodem byla "ryba z trhu", jak bylo uvedeno v jídelním lístku. Třetím chodem byl koláč s ovocem. Překvapivé bylo typické francouzské menu. Prvním chodem byla v podstatě tlačenka s cibulí, druhým chodem bylo celé vepřové koleno se

zelím a třetím chodem byl ovocný koláč. Tak mě napadlo, jak hodně mají Češi a Francouzi společného. Ještě jsme si dali kávu, zaplatili 52 € a vydali se pozdně večerním Strasbourgem k autu.

Autem jsme se ještě asi hodinu proháněli po Strasbourgu a okolí, abychom se poohlédli po nějakém Carrefouru, kde by jsme následný den ráno nakoupili všechny potřebné věci a suvenýry domů. Carrefour jsme nikde nenašli, tak jsme nepohrdli jiným velkým nákupním centrem, které se nachází na severním okraji města. Mimo jiného je součástí celého areálu hotel Formule 1. Chceme se tu zeptat na ubytování, ale jelikož je již po půlnoci, recepce je již zavřená a jedinou možností, jak se ubytovat je tudíž platební karta, kterou by jsme museli vložit do platebního terminálu, abychom si zaplatili pokoj. Vzhledem k bankovním poplatkům, které by nás tato transakce stála, jsme tuto alternativu zavrhlí.

Takže nakonec zajiždíme na parkoviště před velkou prodejnou nábytku a zaleháme přímo v autě. Je to naše poslední noc ve Francii.

Den třináctý: Strasbourg - Rozvadov

Ráno se probouzíme před sedmou hodinou. Parkoviště je zatím poklidné, po chvíli začínají přijíždět první auta, pravděpodobně zaměstnanců. Proto odjíždíme půl kilometru na nedaleké parkoviště před hypermarketem Cora. Ten otevírá své brány až o půl deváté. Více jak hodinu čekáme. Pak vcházíme dovnitř. Nejprve jsme se zastavili v kavárně a dáváme si kafe s croisantem. Kafe tu mají nejlevnější, na které jsme v celé Francii narazili. Stálo jen 0,5 €. Poté si vezmeme nákupní vozík a navštěvujeme samotný hypermarket. Nakupujeme zejména víno a sýry, dále také nějaké bonbóny a taky francouzský parfém. V obchodáku trávíme více jak dvě hodiny, u pokladny platíme více jak 60 € a jdeme k autu.

Opouštíme Strasbourg a o hodinu později i Francii. Přes Německo projíždíme v poklidu. Jedem na Karlsruhe a na Nürnberg. Cestou se ještě jednou zastavujeme u pumpy, obědváme a tankujeme benzín. Cena 95 oktanového benzínu je 1,38 €, tedy v podstatě stejná jako ve Francii. Německem projedeme za 5 hodin a po sedmnácté hodině již přejíždíme hranice v Rozvadově. Tím naše dovolenkové cestování končí. Alespoň pro tentokrát...

UBYTOVÁNÍ

Na této stránce naleznete naše poznatky z konkrétních míst Francie a odkazy na konkrétní autokempy, ve kterých jsme spali.

Síť autokempů je ve Francii poměrně velmi hustá, v zásadě není problém nalézt nějaký autokemp. Jejich kvalita je na poměrně vysoké úrovni. Ve srovnání s našimi či italskými autokempy, jsou ty francouzské nepoměrně kvalitnější. Čisté a upravené jsou umývárny i záchody i když v jižní části země je jejich kvalita nižší než v ostatních částech země. Přesto je všude ve Francii naprostou samozřejmostí tekoucí teplá voda nejen ve sprchách, ale i v umývárkách. Neexistují zde žádné žetony na teplou vodu či jakákoliv jiná omezení, která jsou běžná v Česku, Itálii či Chorvatsku.

Ceny ubytování v autokempech ve Francii se pohybují mezi 11 a 20 €. Nejnižší ceny za ubytování jsou spíše na severu země, okolo 15 € se cena pohybuje na jihu, nejdražší kempy jsou pak přímo v Paříži. Zde jsme za ubytování zaplatili 21 € za noc. Všechny výše uvedené ceny jsou za auto, stan a dvě osoby a v období před začátkem turistické sezóny na počátku června 2006. V turistické sezóně jsou ceny za ubytování až o třetinu vyšší.

Svůj subjektivní dojem z daného autokempu na stránce hodnotím hvězdičkami:

* - nic moc

** - průměrný kemp

*** - velmi kvalitní kemp

Nancy
Autokemp BRABOIS

Po dálnici A33 jsme přijeli od města Metz. Z dálnice jsme sjeli výjezdem 2a a pokračovali dále směrem na Nancy ulicí Av. de Bourgogne. Po několika stovkách metrů se odbočí vlevo, nachází se zde již dopravní značka navádějící na autokemp Brabois.

Autokemp se nachází na okraji města v blízkosti botanické zahrady. Ubytování (2 osoby, auto, stan) na konci května 2006 nás zde přišlo na 12,9 €.

Kontaktní telefon na autokemp je 03 83 27 18 28.

Sociální zařízení - slušné Bazén - ne Obchod - ano Celkový dojem: **

Paříž
Autokemp PARIS EST

Po dálnici A4 se sjede Exitem 5 směrem na čtvrť Champigny. Následuje poměrně komplikovaná světelná křižovatka, hlídat si směr na Champigny. Za jednu noc v bungalovu pro dvě osoby jsme v kempu zaplatili 21 euro (na konci května 2006). Nutno však mít spacák, jsou to jednoduché bungalovy vybavené pouze dvěma postelemi s matrací a elektrickou přípojkou.

Nocleh pro dva lidi s autem a stanem by přišel v tom samém období na 20,5 euro.

Autokemp je na okraji Paříže těsně u rušné dálnice, od které je však oddělen zdí zelených stromů, tudíž ruch z dálnice není v kempu nikterak výrazně slyšitelný.

Dvakrát do hodiny ke kempu zajíždí autobus MHD číslo 101, který Vás dopraví ke stanici příměstské dráhy RER.

V Paříži se dle dostupných informací nacházejí pouze dva autokempinky. Ten druhý je nedaleko centra města v Boulognském lesíku.

Sociální zařízení - slušné Bazén - ne Obchod - ano Celkový dojem: ***

Saint Malo Camping dela Fontaine

Ke kempu Camping dela Fontaine se nejlépe dostanete po silnici od Mont Saint Michel po silnici N155. Autokemp je poblíž této silnice, pokud pojedete směrem na Saint Malo, nemůžete tento autokemp minout. Ubytování nás zde přišlo na 17,9 € (2 osoby, auto, stan). Vzhledem k tomu, že se nacházíme v oblasti Bretaně, tedy v zeměpisné šířce podobné Velké Británii, kde je čas o hodinu posunut, je zde zcela zřetelně patrný časový posun oproti našemu území. Proto zde na přelomu května a června docházelo k západu slunce až po 22 hodině a ještě ve 22:30 bylo teprve šero.

Web: www.campinglafontaine.com.

Sociální zařízení - velmi slušné Bazén - ne Obchod - ne Celkový dojem: **

Carnac Autokemp Moulin de Kermaux

Z dálnice N165 jsme sjeli na silnici D768 směrem na Carnac, ze které se pak odbočí vlevo na silnici D119. Těsně před začátkem Carnacu je křižovatka s mnoha ukazateli. Zde odbočit vlevo okolo menhirů a asi po 500 metrech se vpravo nachází autokemp Le-Men-Du.

Autokemp se nachází uprostřed lesa a je vidět, že jeho majitel se skutečně stará, aby zde prostředí vypadalo co možná nejlépe. Všude jsou totiž krásné živé ploty, stříhané keře, jako v nějaké botanické zahradě. Za jednu noc jsme zde zaplatili 14,9 €.

Web: www.camping-mendu.com/

Sociální zařízení - velmi slušné Bazén - ne Obchod - ne Celkový dojem: **

Mesland Autokemp Parc Val de Loire

Obec Mesland se nachází na kopci nad údolím Loiry poblíž města Chaumont sur Loire, nedaleko zámku Chaumont.

Autokemp je nahoře na kopci nad obcí Mesland již za koncem obce.

Autokemp se jmenuje Parc Val de Loire a nachází se v lese.

Ubytování pro dvě osoby, stan a auto by mělo přijít na 16,3 €. My jsme však do kempu přijeli pozdě večer a odjeli brzy ráno, takže jsme zde přesпали bezplatně.

Web: www.parcduvaldeloire.com

Sociální zařízení - nic moc Bazén - ano Obchod - ano Celkový dojem: *

Cahors**Autokemp Quercy Vacances**

Z dálnice 120 sjíždíme sjezdem na Cahors. Ještě před Cahorem se nalézá značená odbočka ze silnice vpravo na autokemp Quercy Vacances. Důležité nepodívat se nad úzkou cestou, která asi po 500 metrech skutečně končí u autokempu. Za ubytování (2 osoby, auto, stan a jednu noc na počátku června) platíme 11,9 €.
Kemp je pěkně upravený v jakémsi třešňovém sadu.

Web: www.quercy-vacances.com

Sociální zařízení - slušné Bazén - ano Obchod - ne Celkový dojem: ***

Avignon**Autokemp Camping de Leux Rhone**

Kemp se nachází v Avignonu. Nachází se nedaleko řeky poblíž několika dalších, ale také cenově dražších kempů. Autokemp se jmenuje Camping de Leux Rhone a vyznačoval se především velmi nízkou cenou za ubytování. Jedna noc v červnu 2006 pro dva lidi, auto a stan by zde přišla na 8,36 €. My jsme zde však přespali zadarmo, protože jsme nenarazili na majitele ani na nikoho jiného, komu by bylo možné zaplatit pobyt. Nutno však zároveň dodat, že kemp nepůsobí zrovna přitažlivě, někteří jeho obyvatelé působili spíše dojmem bezdomovců. Snad proto ta nízká cena.

Sociální zařízení - nic moc Bazén - ano Obchod - ano Celkový dojem: *

Les salles sur Verdon**Camping Des Ruisses**

Autokemp se nachází nedaleko jezera Lac de Ste Croix. Přejeli jsme most a ještě asi pět kilometrů pokračovali podél jezera po silnici D 957. Po několika málo kilometrech silnice vjíždí do lesa a právě zde se nachází autokemp. Jmenuje se Camping Des Ruisses a cena za noc je zde 11,1 €. Celý autokemp je umístěn v lese mezi stromy.

Web: www.provenceweb.fr/f/var/salles/campings.htm

**Sociální zařízení - slušné Bazén - ne Obchod - ne
Celkový dojem: ****

St. Tropez
autokemp La Croix du Sud

Ze St. Tropez, se odbočují vpravo na silnici číslo 93 vedoucí do Ramatuelle. Asi po 10 km kousek od benzínové pumpy je již uvedena odbočka vpravo na kemp La Croix du Sud.

Kemp je na velice solidní úrovni, čisté sociální zařízení, bazén, čisté prostředí mezi stromy.

Za ubytování (2 osoby, auto a stan na jednu noc v červnu) jsme zde zaplatili 17 €.

Pro někoho je však možná nevýhodou jeho poloha. Na pláž k moři to je totiž asi 20 minut pěšky, kdy se navíc musí přejít rušná silnice.

Web: www.campeole.com

Sociální zařízení - velmi slušné Bazén - ano Obchod - ano Celkový dojem: ***

Vienne
autokemp Beausejour

Přijíždíme po dálnici A7 směrem na Lyon, kterou opouštíme esitem číslo 12 u vesnice Chanas. Sjíždíme z dálnice a máme štěstí, že asi o dva kilometry dále jsme narazili na autokemp Beausejour s telefonním číslem 04 74 84 31 01.

Autokemp je velmi klidný a čistý. Za ubytování zde za dvě osoby, auto a stan na jednu noc platíme 11,4 €.

Sociální zařízení - velmi slušné Bazén - ne Obchod - ano
Celkový dojem: ***

Strasbourg

Poslední noc ve Francii jsme se nakonec trávili v autě na parkovišti před nákupním centrem. Snažili jsme se nalézt ne Strasbourgu nějaký vhodný autokemp na přespání, bohužel se nám nepodařilo nic nalézt.

Teda respektive našli jsme jeden autokemp. Ten však byl až za Rýnem, tedy v německém Kehl. My jsme však chtěli zůstat ještě jednu noc ve Francii. Pokud Vám však tato skutečnost nevadí, je možné se v případě dostupnosti Strasbourgu ubytovat hned u Rýna v Kehl.

